

Els nostres estudiants esportistes a Pequín

L'estudiant Joan Serra, 'Premi Europeu de Periodisme' 12 ■
Mesures de l'Autònoma contra la sequera 16 ■ Pel conseller
Tresserras, l'actual sistema universitari és insostenible
20 ■ Els beneficis de ser voluntari en assaigs clínics 26 ■
El programari lliure, un 'software' sense cadenes 36 ■

EL CAMPUS de l'Autònoma

NÚM 45

JUNY 2008

3 En els pròxims Jocs Olímpics de Pequín la UAB hi serà present a través dels seus atletes

1 Un curs d'aproximació a la realitat dels mitjans de comunicació comarcals de Catalunya i Andorra

1 Arribar i aparcar cada dia a la nostra Universitat és una tasca que no sempre resulta fàcil

2 La Vila Universitària no tanca les seves portes durant els mesos en què ofega la calor

3 El biodièsel es configura com una alternativa de futur en el camp de les energies

3 El nostre campus és un espai físic que comparteixen els gats i els universitaris

3 El cor de la UAB celebra els seus 25 anys amb bones vibracions

Presència de l'Autònoma als Jocs Olímpics

La Universitat Autònoma de Barcelona és catalana, per les seves arrels; espanyola, pel marc geogràfic i polític en què es troba inserida; europea, per vocació i per ser ja camí de Bolonya amb tot el que significa d'espai únic europeu de l'ensenyament superior; i internacional, perquè tots plegats vivim en un món globalitzat on els coneixements són universals i ja no es divideixen en estats.

De la mateixa manera que no hi ha esdeveniments importants a la nostra societat que d'una manera o altra no hi sigui present la nostra Universitat, en les cites internacionals no resulta estrany trobar algú relacionat amb la UAB, com en el cas del fenomen esportiu més important a escala mundial, els Jocs Olímpics. També allí, a la capital xinesa, hi serà, a través de les persones, dels esportistes, la UAB.

Una part important dels esportistes d'elit són estudiants de diverses facultats de la nostra Universitat

Una part important dels esportistes d'elit són estudiants de diverses facultats de la nostra Universitat. Actualment, dels 440 esportistes d'alt rendiment a Catalunya n'hi ha 46 que estudien a la UAB. Alguns d'ells viatjaran a Pequín, en els equips espanyols, competint amb l'elit mundial de l'esport. Una mostra més de la projecció catalana, europea i internacional de la nostra Universitat.

■ **DIRECTOR** Antoni Reig. **SOTSDIRECTORA** Pepa Badell. **CAP D'EDICIÓ** Elvira Altés. **CONSELL EDITORIAL** Elvira Altés, Pepa Badell, Antoni Castel, Manuel López, Xavier Mas de Xaxàs, Antoni Merino, Joaquim Perramón, Antoni Reig, Fernando Sabés i Jaume Soriano. **DISSENY** Pepa Badell **SECRETÀRIA DE REDACCIÓ** Marián Barquero. **REDACCIÓ** Jorge Millaruelo (Opinió), Laia Roca (Reportatges), Jennifer Pi (Notícies) i Susana Tomàs (Entrevistes). **FOTOGRAFIA** Guillem Grieria. **MAQUETACIÓ** Patricia Folch, Agustí Mas, Miquel Reina i Josep Antoni Vallbona. **EDICIÓ** Núria Boté, Marc Duran, Vicent Pons i Emma Zafón. **Foto portada** cedida per Júlia Méndez

ADREÇA Facultat de Ciències de la Comunicació, Universitat Autònoma de Barcelona (UAB), Edifici I, Aula I2-117, 08193 Bellaterra (Barcelona). **TELÈFON** 935813288. **FAX** 935812005. **EDITA** Facultat de Ciències de la Comunicació, UAB. **PREIMPRESSIÓ I IMPRESSIÓ** Gratesa

RAMON GIBERT

Rumb a Pequín

El compte enrere pels Jocs Olímpics de Pequín ha començat. Els nervis van 'in crescendo' per als esportistes d'elit de l'Autònoma, i més encara si tenim en compte que els exàmens són a sobre i els caldrà negociar amb els seus professors. Però ningú va dir que fos bufar i fer ampolles compaginar l'esport d'alt nivell i els estudis universitaris. I ens preguntem, com s'ho fan per estudiar mentre competeixen? Els protagonistes ens ho expliquen.

David Alegre és estudiant de quart de Periodisme i juga a hoquei des que tenia 6 anys. Va començar a jugar a Terrassa, on hi ha una dita popular que afirma que aprens abans a agafar un estic que a parlar. Ara, amb 23 anys, pot presumir d'haver participat als Jocs d'Atenes i fa mesos que es prepara pels de Pequín. "Jugar uns Jocs Olímpics és el somni de qualsevol esportista quan ets menut. Jo he tingut l'oportunitat de fer-ho i és un somni fet realitat". A més, l'esport li ha permès conèixer

els que ara són els seus millors amics i li ha ensenyat a conviure i competir en equip, cosa que considera molt important per a créixer com a persona. Per això, ens comenta que la seva intenció, ara per ara, és acabar la carrera i seguir dedicant-se a aquest esport "fins que el cos aguanti".

Marta Ejarque també està estudiant Periodisme, però l'alt nivell de compromís amb l'esport fa que s'hagi de prendre els estudis amb calma. Ella juga a hoquei herba des dels 8 anys, guiada per una arrelada tradició familiar. Fa

■
“Jugar uns Jocs Olímpics és el somni de qualsevol esportista”

■
Actualment hi ha 440 esportistes d'alt rendiment a Catalunya, 46 d'ells estudien a l'Autònoma

■
Tutoresport-UAB s'encarrega d'ajustar el pla d'estudis a les competicions

LAIA ROÇA

ALBA BARBOSA

JORGE DIAZ

quatre anys que va començar a estudiar a la UAB i assegura que, si té sort d'arribar a jugar aquests Jocs, en tornar es replantejarà seguir amb l'esport de competició ja que també li agradaria molt dedicar-se la ràdio.

Bernat Guàrdia té 25 anys, estudia Física a la UAB i des dels 14 anys que està submergit al món dels descens amb mountain bike. Porta compaginant esport i estudis des de 2003 i, tot i que reconeix que de vegades li és molt difícil seguir el ritme del curs, el programa Tutoresport li ha estat un suport important. “Tinc molta sort amb el tutor, fem classes de preparació dels exàmens i intento mantenir un seguiment constant”.

Programa Tutoresport-UAB

Tots els nostres esportistes coneixen el programa Tutoresport-

UAB. Aquest és un programa universitari de suport acadèmic a l'esportista d'alt nivell, que s'encarrega d'ajustar el pla d'estudis al calendari d'entrenaments i competicions oficials de l'alumne. El projecte es va idear el 1996 per part del Centre d'Alt Rendiment (CAR) de Sant Cugat, i a l'actualitat hi ha més de 20 universitats a tot l'Estat que han seguit el model dissenyat i dut a terme per primer cop a l'Autònoma, oferint aquest important suport acadèmic a l'esportista.

Jacobo Yeste, intermediari entre l'esportista i el tutor, ens explica que aquests serveis són totalment gratuïts perquè és un programa que subvenciona la Generalitat, el Consell Superior d'Esports i la UAB, al qual poden accedir estudiants que figuren a les llistes oficials d'esportistes d'alt nivell publicades

A dalt, Marta Ejarque a la gespa de la Facultat de Comunicació.

Jepi Selva també als porxos de la Facultat de Comunicació.

Bernat Guàrdia durant un descens amb mountain bike.

pel Consell Superior d'Esports (CSD) o bé pel Consell Català de l'Esport (CCE). No obstant això, Xavier Isern, responsable del programa, ens ha comunicat que l'equip de govern està estudiant una proposta per ampliar l'accés al programa als esportistes d'alta dedicació; és a dir, aquells estudiants que no fan competicions nacionals però han d'entrenar moltes hores cada dia.

Les xifres confirmen l'èxit

Actualment hi ha 440 esportistes d'alt rendiment a Catalunya, 46 dels quals estudien a l'Autònoma. Des de l'inici del programa, el curs 1996-97, 115 esportistes professionals han passat pel campus, albergant esports molt diversos. Alguns d'ells són el ciclisme de muntanya, l'equitació, el golf, la natació sincronitzada, el waterpolo, el surf de vela, el

ALBA BARBOSA

Els requisits

Són considerats esportistes d'alt rendiment aquells que, amb llicència expedida i homologada per alguna federació espanyola, siguin seleccionats per representar a Espanya en competicions oficials, ja siguin qualificats d'alt rendiment per les comunitats autònomes, tutelats per les federacions esportives en els centres d'alt rendiment o segueixin el programa nacional de tecnificació del Consell Superior d'Esports. L'esport d'alt nivell és d'interès per a l'Estat, que el finança per tal d'eleva el nivell esportiu del país i també la seva representació internacional.

rem o el billar, però els més destacats són l'hoquei herba (32%), el taekwondo (12%) i la natació (10%). Les facultats que n'han acollit més són les de Ciències de la Comunicació, Ciències de l'Educació, i Ciències Econòmiques i Empresariales.

Susana Regüela, del Departament del Servei a l'Esportista (SAE), ens explica que "l'economia i la manca d'experiència laboral són factors que preocupen als esportistes". Per això el projecte Tutoresport permet "conscienciar a les empreses que els esportistes poden aportar un plus amb els seus perfils". Al mateix temps, com ens comenta l'Eduard Arbós, estudiant de la UAB i jugador d'hoquei del club Egara i de la selecció espanyola, és una bona iniciativa però no la solució a tots els problemes. "Tampoc et donen tantíssimes facilitats.

*Xavier Isern
i Jacobo Yeste
en un dels
accessos
del SAF.*

L'única cosa és que et canvien les dates d'exàmens, però això ho pots fer tu mateix".

Tutoria prescindible

Jepi Selva és un dels estudiants de l'Autònoma que compagina els estudis amb la pràctica de l'hoquei patins. Té 22 anys i aquest any s'ha proposat, igual que en David, acabar la carrera de Periodisme. Es va endinsar en aquest món gairebé per recepta mèdica. "Vaig començar a patinar amb tres anys. Era un nen hiperactiu i m'havia d'apuntar a un esport que em fes cansar molt. "Em van acceptar a hoquei i ma mare va dir que allí em quedava. I allà m'he quedat fins ara".

Però en Jepi, igual que la Marta, no utilitza el programa Tutoresport-UAB tant com en Bernat o en David. La Marta va recórrer a la seva tutora durant

el primer curs però, en general, ella mateixa procura parlar amb els professors i es planifica les assignatures que vol fer en funció del temps que li cedeixi l'hoquei. En Jepi, per la seva banda, intenta fer els seus propis acords amb els docents del centre i, a més, reconeix: "Els treballs en equip els faig suplicant als companys de grup i utilitzant molt el correu. Amb la bona voluntat de tothom, intento avançar".

Estudis o esport?

En David ens confessa que sempre que va de viatge porta la carpeta de la Universitat a la maleta, però tots els nostres protagonistes coincideixen a l'hora de marcar prioritats, i és que en aquests moments la seva vida gira entorn a l'esport. "Ara mateix, per mi el primer és l'hoquei", diu la Marta, "i quan hi ha una competició no se'm passa pel cap deixar-la pels estudis".

En Jepi, per la seva banda, té intenció de compaginar la carrera esportiva amb alguna feina relacionada amb el periodisme. "Com que estic a punt d'acabar la carrera, els vaig comentar al Comitè Olímpic Espanyol i, en principi, per l'any vinent potser treballaria al seu gabinet de comunicació". De cara al futur, en Jepi té previst fer Publicitat i algun màster relacionat amb la gestió i direcció de la comunicació. Però el Bernat no té el futur tan clar: "No ho he pensat gaire, potser faré un màster o algun tipus d'investigació però, per ara és prioritari treure'm aquesta titulació".

Com hem vist, les hores d'entrenaments i d'estudi exprimeixen l'agenda d'aquests esportistes d'alt rendiment, però alguns no renuncien a gaudir del poc temps lliure que els hi queda. En Jepi declara: "Voldria tenir més temps lliure, perquè des de principis de setembre fins a finals de juny gairebé no tinc caps de setmana. Com a molt puc sortir

IMATGE CEDIDA PER JÚLIA MÉNDEZ

algun dissabte a la nit i llavors, a rebotar-ho tot!".

La solitud de l'esportista

Els viatges signifiquen aprendre a viure lluny de la família però en Bernat assegura que ja s'hi ha acostumat. "Els primers anys sí que és més difícil però és part de la decisió de competir". En Jepi també comparteix aquest punt de vista i reitera que és més difícil del que sembla. Hi ha gent que diu que et canviaria la teva vida per la seva, però quan has d'anar tota una setmana tu sol, hi hauria gent que el primer dia ja ho engegaria tot a rodar. Sempre que puc intento fer vida social i normal. El que tampoc pots fer és dedicar-te només a estudiar i a entrenar".

Però, tot i la dedicació i l'esforç que hi posen, els nostres prota-

La Júlia juga a la selecció espanyola d'hoquei.

gonistes es manifesten decebuts per l'exagerada i interessada rellevància mediàtica que se li dona a determinats esports. "Si ets futbolista, estàs ben valorat", opina en Bernat. "I si jugues a bàsquet, també", afegix en Jepi. Però en Bernat diu que el seu esport, és a dir, el ciclisme de descens, no té gaire aficionats i per això és molt complicat trobar patrocinadors que vulguin invertir els seus diners.

En Jepi critica que "un jugador d'un equip de futbol de segona o tercera divisió, cobra més que un dels millors jugadors d'hoquei, és a dir, que està infravalorat", i afegix, que "s'ha creat un món al voltant de les grans figures i els diners entren per la televisió". Aquest tema el Bernat el viu d'aprop perquè té patrocinadors personals i d'equip: "Els diners

IMATGE CEDIDA PER DAVID ALEGRE

IMATGE CEDIDA PER MARTA EJARQUE

IMATGE CEDIDA PER DAVID ALEGRE

El sou que rep l'esportista d'elit

El tema econòmic no preocupa gaire als nostres esportistes d'elit. En Bernat, per exemple, ens explica: "Com que sóc esportista d'elit rebo beques de la Generalitat a més del sou que em dona l'equip on jugo". Aquests estudiants i qualificats esportistes no tenen temps per a dedicar-se a cap altre professió, però, segons en Bernat, amb aquest sou en té suficient per viure. Tot i així, apunta que estudia "perquè necessita preparar-se un futur, per quan s'acabi la vida esportiva".

que es recullen de la publicitat es gasten a l'equip, per pagar viatges, material i aquestes coses". Però tots ells asseguren que és molt complicat aconseguir patrocinadors, bàsicament perquè no atrauen al gran públic i, per tant, no hi veuen interessos econòmics.

Estudis Olímpics a la UAB

Molts dels esportistes d'alt rendiment que estudien a l'Autònoma somien amb arribar a participar en uns Jocs Olímpics. És per això que la Universitat hi estableix un fort lligam i acull programes com el Tutorisport, que facilita la integració de la vida esportiva i acadèmica dels esportistes d'elit que formen part de la comunitat universitària, i també dona suport a institucions especialitzades en el més important i popular event

A dalt, David Alegre en un partit de la selecció espanyola.

A dalt a la dreta, Marta Ejarque durant un partit d'hoquei.

A baix, David Alegre amb la selecció celebrant l'or a la Copa de Campions 2004.

■ **"Sempre que puc intento fer vida social i normal. El que no es pot fer és dedicar-te només a estudiar i a entrenar".**

■ **"S'ha creat un món al voltant de les grans figures i els diners entren per la televisió"**

■ **Molts dels esportistes d'alt rendiment que estudien a la UAB somien d'arribar als Jocs Olímpics**

esportiu internacional.

Aquest any, per exemple, la tasca del Centre d'Estudis Olímpics (CEO), instal·lat a l'edifici de la Biblioteca de Comunicació i Hemeroteca General de la UAB, ha estat molt important, perquè s'ha encarregat de formar els periodistes que aniran a Pequín amb l'objectiu que comprenguin i tinguin en compte la riquesa cultural de la Xina a l'hora de cobrir els Jocs. Aquest centre, però, també es dedica a la recerca, la documentació, la formació i la divulgació de l'olimpisme i l'esport. En general, investiga tot el que està relacionat amb els Jocs Olímpics i col·labora també amb el Moviment Olímpic Internacional en aspectes acadèmics, científics i de difusió cultural.

A més, l'Autònoma també acull, des de 1995, la Càtedra In-

La Júlia i la Marta (a baix a la dreta) estudien a l'Autònoma i juguen a la selecció espanyola de hoquei herba.

ELISABET GOLERONS

ELISABET GOLERONS

LAIA ROCA

ternacional d'Olimpisme (CIO-UAB), que estudia el fenomen olímpic i organitza activitats acadèmiques de la mà de professors internacionals de prestigi. Juntament amb el CEO, aquesta Càtedra imparteix una assignatura de grau sobre l'olimpisme, a la qual pot accedir-hi qualsevol estudiant de la Universitat.

Boicot als Jocs Olímpics?

Aquest any, l'elecció de Pequín com a seu dels Jocs Olímpics 2008 ha generat una forta polèmica a causa del règim autoritari que pateix la població xinesa. Des que es va publicar la decisió, alguns països han fet violentes protestes en contra del règim

xinès. Així, a importants ciutats europees, com Londres o París, es va voler boicotejar el recorregut de la torxa olímpica com a denúncia contra la censura i l'opressió comunista xinesa, i com un crit a favor dels drets humans dels ciutadans del Tibet.

En aquest sentit, el Comitè Olímpic Internacional (COI) ha volgut pronunciar-se a favor dels esportistes i ha reivindicat en tot moment el seu dret a competir al marge de les controvèrsies polítiques que puguin sorgir. Aquesta és també l'opinió dels esportistes de la UAB.

Molts participants fa anys que s'estan entrenant fort i severament per poder presentar-se a

Competitivitat extrema

Els graus de competitivitat en l'esport d'elit arriben a uns nivells insòlits. Així ho demostra l'accident que van patir els membres de la selecció femenina absoluta d'hoquei herba al Preolímpic d'Azerbaidjan. La Marta ens explica que el dia abans del primer partit van drogar tot l'equip, creuen que a través dels tubs de ventilació, incloent el president de la Federació Espanyola. A més, la vigília de la final van estar trucant a les habitacions de les jugadores per evitar que poguessin descansar i, en guanyar-la, el públic va increpar-les llençant objectes al camp. Ara s'ha obert una investigació a causa del resultat positiu per èxtasi de dues de les jugadores que podria suposar l'expulsió de l'equip espanyol en els jocs. Es parla de manipulacions en les mostres d'orina o d'intoxicació per part d'alguna mafia durant el preolímpic. A l'espera dels resultats del contraanàlisi, la Federació anuncia que es prendran mesures al respecte.

IMATGE CEDIDA PER MARTA EJARQUE

aquesta cita. En aquest sentit, l'opinió d'en David és molt concreta: "La postura dels esportistes és clara: competir i no entrar a valorar temes polítics. No es pot utilitzar als esportistes com a mitjà de protesta". La Marta confirma que els esportistes no tenen cap culpa ni són els responsables de denunciar determinats règims. "Penso que haurien de ser els últims en veure's afectats per aquest tipus de conflictes, perquè s'hauria de deslligar la política de l'esport. Jo jugo a hoquei perquè m'agrada, independentment del que pugui pensar el meu Govern".

La Marta ens recorda que el cas dels ciutadans del Tibet no és el

primer ni l'últim en què una cultura s'ha vist oprimida per un règim autoritari. "Si haguéssim d'escollir un país net, on no hi hagi hagut cap disturbis polític, no podríem estar en cap lloc del món".

Les protestes no són res nou en l'olimpisme

Tradicionalment, les olimpíades han anat generant un llarg historial de protestes vinculades a qüestions polítiques. I és que la població, com també passa en altres àmbits, acostuma a voler considerar aquesta cita com un esdeveniment d'unió internacional i això de vegades passa per davant de la seva condició de mera qüestió de competició

Marta Ejarque en un partit amb el club Egara.

esportiva. Això ja és el que va succeir a la capital d'Alemanya durant el règim nazi d'Adolf Hitler, a Londres en el context de la Segona Guerra Mundial, al famós Munic del 72, quan es va produir el tràgic assassinat d'onze esportistes israelians; o a Moscou, on es va viure el boicot més gran de la història dels jocs: 61 delegacions van negar-se a participar a causa de la invasió d'Afganistan per part de la Unió Soviètica ■

**Alba Barbosa
Ana Belén Callado
Elisabet Golerons
Laia Roca
Luchino Sivori**

■ **Berta Cerezuela**
Gestió de projectes
Centre d'Estudis Olímpics (CEO-UAB)

L'esport olímpic i la recerca a les universitats

Els Jocs Olímpics s'han transformat en un fenomen que va més enllà d'un esdeveniment esportiu. A darrere, hi ha importants aspectes econòmics, culturals i polítics; tota una filosofia de vida que combina l'esport amb la cultura, l'educació i el desenvolupament, així com un impacte multidimensional a la ciutat i al país que els acull.

Tot això ha incrementat l'interès per part de diferents actors socials en els Jocs Olímpics, i el món universitari no se'n queda al marge.

Des de l'establiment del Jocs moderns a la Sorbona l'any 1894, el Comitè Olímpic Internacional ha desenvolupat i mantingut relacions

amb el món acadèmic. Però des dels anys 90 hi ha hagut un notable increment de l'activitat acadèmica al voltant d'aquest fenomen, desenvolupant el que es coneix com estudis olímpics.

Les candidatures i nominacions olímpiques, i també l'impacte generat pels Jocs Olímpics com a fenomen global en la societat moderna, són elements que impulsen el desenvolupament de la recerca en l'àmbit universitari, així com l'establiment de centres o grups especialitzats dedicats a la recerca, l'educació i la difusió de l'olimpisme.

L'estudi del fenomen olímpic versa sobre temàtiques com la història, la filosofia, l'educació, les ciències socials, la política, l'economia, la comunicació, els estudis mediamientals i les ciències de l'esport, entre d'altres. En els

darrers anys hi ha hagut un augment de l'interès en camps de la gestió i l'impacte dels Jocs des d'una perspectiva multidisciplinària.

La celebració dels Jocs Olímpics de 2008 a la Xina ha determinat un nou i gran interès pels estudis internacionals, posant en evidència la importància política i cultural dels

Jocs Olímpics a l'actualitat.

Les principals activitats que es promouen des de la Universitat al voltant del fenomen olímpic són projectes de recerca, cursos d'especialització, conferències i congressos, publicacions i la creació de centres de documentació.

Cada cop més, aquestes activitats es fan presents a la xarxa. D'aquesta manera, el món universitari contribueix activament a mantenir el valor històric, educatiu, social i cultural dels Jocs Olímpics.

Actualment existeixen centres universitaris dedicats als estudis olímpics arreu del món. La UAB va ser pionera creant el seu propi Centre d'Estudis Olímpics en motiu de la nominació de Barcelona com a ciutat seu dels Jocs Olímpics de 1992 i s'ha anat convertint en un centre de referència internacional, especialitzat en els impactes culturals i en la comunicació dels Jocs. Des del lloc web del CEO (<http://olympicstudies.uab.es>) es pot navegar pels estudis olímpics i, ara, conèixer amb detall els impactes de la celebració dels Jocs a Pequín.

I món universitari contribueix activament a mantenir el valor històric, educatiu, social i cultural dels Jocs Olímpics

■ **Maria Antònia Tarrazón Rodon**
 Professora titular d'Economia Financera
 Tutora d'esportistes d'alt nivell, Programa Tutoresport-UAB

L'acompanyament dels esportistes

La meva incorporació al Programa Tutoresport-UAB com a tutora acadèmica d'esportistes d'alt nivell es remunta al seu inici, el curs 1996-1997. Durant tots aquests anys he tingut l'oportunitat de treballar amb molts esportistes d'alt nivell de modalitats ben diferents, la qual cosa ha comportat reptes prou diversos entre si. No solament el caràcter i la personalitat de cada individu són diferents, sinó que ho són també la seva situació esportiva i el grau

de motivació pels estudis que està realitzant, fets que canvien al llarg de tot el temps.

En la meva activitat com a tutora, he treballat amb cadascun dels esportistes cercant com assolir la millor compaginació

possible d'esport i estudi adaptant l'estratègia a seguir en cada moment a les característiques del curs i de la temporada esportiva en qüestió. Això ha fet i segueix fent que la meva tasca com a tutora d'esportistes sigui professionalment molt interessant.

Els esportistes amb qui he treballat valoren sobretot com el Programa Tutoresport-UAB els permet compaginar els estudis universitaris i la pràctica de la seva especialitat esportiva. Agraeixen comptar amb la col·laboració d'una tutora que els assessora en el disseny del seu expedient acadèmic i negocia per a ells i elles les adaptacions del calendari acadèmic que els calen per tal de poder complir amb els requisits de les assignatures. Comptant amb

aquesta ajuda, veuen incrementada la coherència entre l'esforç i el rendiment acadèmics, ja que si segueixen i preparen una assignatura aconsegueixen avaluar-la encara que hi hagi solapaments amb diferents compromisos i competicions esportives.

Sovint la gent es pregunta si els esportistes són bons estudiants. Els esportistes d'alt nivell que he conegut tenen una gran capacitat d'organització, claredat a l'hora d'establir

prioritats, elevat sentit de la responsabilitat i molta disciplina, característiques que els permeten assolir un bon rendiment acadèmic i uns resultats exemplars en les diferents assignatures que realitza.

Al llarg d'aquests anys he treballat amb esportistes que han invertit menys temps que la mitjana d'estudiants de la Facultat per finalitzar la carrera, d'altres que ho han fet a l'entorn d'aquesta mitjana i d'altres que han tardat més temps, però tots els que ja són llicenciats s'han inserit amb èxit al mercat laboral alhora que han continuat amb la pràctica de l'esport d'alt nivell. Finalment, si hi ha esportistes que estan pensant cursar algun dels estudis que poden trobar a la UAB els diria que la nostra Universitat ofereix un ampli i variat ventall d'estudis, compta amb un programa veterà de tutela acadèmica per a esportistes d'alt nivell i està ubicada molt a prop del Centre d'Alt Rendiment de Sant Cugat del Vallès.

**I Programa Tutoresport-UAB
 els permet compaginar
 els estudis universitaris
 i la pràctica de la seva
 especialitat esportiva**

■ NOTÍCIES

■ Conferència de Martín Barbero

El filòsof i teòric de la comunicació, Jesús Martín Barbero, va visitar la UAB el 8 i 9 de maig. L'autor de *De los medios a las mediaciones*, va impartir un taller a la Fundació Cidob sota el títol *Claus de la investigació en polítiques de la comunicació i la cultura*, i una conferència titulada *Polítiques de comunicació i cultura* a la Facultat de Comunicació.

■ Empatia i prejudicis

La Càtedra de la UAB, *El cervell social*, va realitzar unes jornades al CosmoCaixa. Travis Ross, expert en dinàmiques socials en comunitats virtuals, va pronunciar una conferència en la qual va descriure i clarificar les actituds sexistes, classistes i racistes al món virtual. En un taller, els participants van comprovar els comportaments que bloquegen la capacitat d'empatia.

■ Primera vedella in vitro

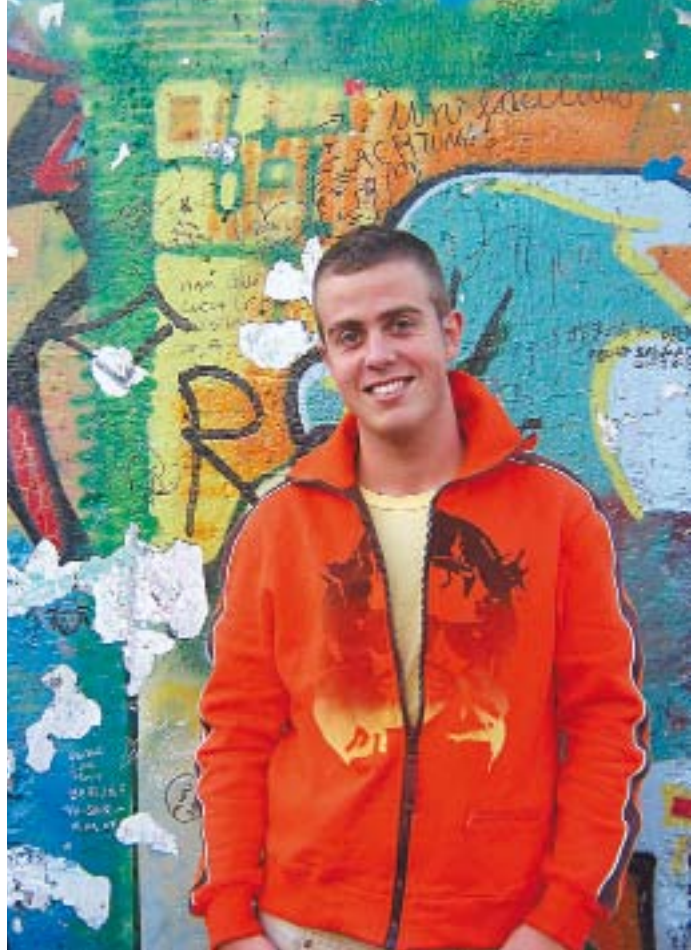
Un grup de recerca dependent de la Facultat de Veterinària de la UAB, coordinat per Teresa Mogas i amb col·laboració de la Cooperativa Plana de Vic, ha obtingut la primera vedella *in vitro* de Catalunya. Aquesta tècnica permet obtenir descendència d'exemplars amb problemes per reproduir-se però que tenen una bona producció de llet.

■ La UAB a la Xina

L'Autònoma obrirà una oficina a Xangai per trobar estudiants amb talent i facilitar l'intercanvi. La UAB ja té una llarga trajectòria d'estudis relacionats amb la Xina, com el Centre d'Estudis Xinesos, la primera llicenciatura a Espanya en estudis d'Àsia Oriental o el màster en traducció xinès-castellà.

L'estudiant de quart de periodisme de la UAB, Joan Serra Montagut, ha guanyat el Premi Europeu de Periodisme 'Amplia tu horizontes' amb l'article 'Los puentes de Fidan', publicat a la revista 'El Campus de l'Autònoma'.

Joan Serra, guanyador del premi.

SARA PRIM

L'estudiant Joan Serra rep el 'Premi Europeu de Periodisme'

El text de Joan Serra relata la història de la ciutat de Mostar (Bòsnia-Herzegovina), actualment dividida en dos, i el seu pont, Stara Most, a través de la vida d'un jove. L'article ha estat reconegut per la seva originalitat i personal aproximació a l'ampliació de la Unió Europea com a entitat pacificadora i estabilitzadora, segons fonts oficials.

La convocatòria organitzada per la Comissió Europea, la Direcció General per a l'Ampliació i l'associació European Young Journalist, s'ha dirigit a estudiants i professionals de la comunicació que tinguin entre 17 i 35 anys. En total, s'han presentat més de 400 participants de 35 estats diferents amb articles que reflecteixen els beneficis i els reptes que suposa l'ampliació de la UE.

L'elecció del guanyador a cada país, l'ha decidit un jurat estatal format per personalitats del sector dels mitjans de comunicació. A Espanya n'han format part, entre d'altres, el president de l'Associació de Premsa de Madrid, Fernando González, i el responsable de premsa de l'Oficina de la Representació de la Comissió Europea, Miguel Puente-Pattison.

Els guanyadors faran un viatge a Belgrad, Liubliana i Zagreb entre el 29 de juny i el 3 de juliol, on es trobaran amb representants de la política, dels mitjans de comunicació, de les universitats i de la societat civil per parlar de temes relacionats amb l'ampliació de la UE ■

Ana Martínez Medina

Actes per en 'Franki'

Dos companys de Francesc Argemí, conegut com *Franki*, van pujar el passat 6 de maig a una grua de la Sagrada Família per exigir la seva llibertat i posar-hi una bandera estelada. En aquells instants, *Franki*, convertit en un símbol del nacionalisme català, rebia la visita de l'advocada Montserrat Salvador, que intentava reduir la condemna al tercer grau i canviar la sentència que ja ha estat ratificada tres vegades ■

Pau Suau

■ Bassas a l'Autònoma

El director de *El Matí de Catalunya Ràdio* va venir amb part de l'equip del seu programa a l'Aula Magna de la Facultat de Ciències de la Comunicació per a fer una classe sobre els programes especials que la cadena catalana va emetre en directe des de l'Equador i de les tècniques que s'empren per apropar la ràdio als oients i conèixer la realitat del país equatorià.

■ D'estudiant a directora

Belén Latorre ha visitat la Facultat de Ciències de la Comunicació on va estudiar Periodisme fa setze anys. Latorre ha treballat en diversos departaments de La Caixa i va crear la revista interna d'aquesta empresa. Més tard, va passar a treballar al Grup Caixa de Sabadell, on després va fundar departament de comunicació per l'empresa. Actualment, és la directora de Comunicació d'aquesta secció.

■ Directora del CCMA

Rosa Cullerell, la presidenta del Consell Social de la UAB, és la nova directora general de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA), entitat que coordina els diversos mitjans de comunicació de la Generalitat de Catalunya. La periodista, llicenciada a l'Autònoma, destaca per la seva gran experiència en mitjans de comunicació com TVE, BBC i *El País*.

■ Manuel López president de la SEP

El professor de la Facultat de Ciències de la Comunicació, Manuel López, ha estat nomenat nou president de la Societat Espanyola de Periodística al darrer congrés de la institució celebrat a Salamanca a final del mes passat.

DANIEL OCASAR

Ensurt de camí a l'Autònoma

El passat 21 de maig molts estudiants de la UAB es van veure involucrats en l'accident de dos trens dels Ferrocarrils de la Generalitat entre Les Planes i La Floresta. Els més afectats físicament, que viatjaven en els vagons que van col·lidir en plena hora punta, no van sofrir lesions greus i van haver d'esperar 40 minuts fins que comencessin a traslladar-los ■

Daniel Ocasar

III Edició Caminada UAB-Barcelona

El 16 de maig es va dur a terme la III edició de la Caminada UAB-Barcelona. Els participants van recórrer 24 quilòmetres a peu entre l'Autònoma i la plaça Catalunya de la capital catalana.

El camí que van seguir passava per Bellaterra, Sant Cugat, la reserva natural de Collserola, i la ciutat de Barcelona, tot entrant-hi pel barri d'Horta. El viatge va durar aproximadament 5 hores i quart. A la present edició, hi van participar sis alumnes de tercer de Periodisme. Els organitzadors de la caminada s'han plantejat en futures edicions unir la caminada a una reivindicació. L'any vinent, serà la reducció del preu del transport públic fins a la Universitat ■

Andreu Artés

■ NOTÍCIES

■ 'III Jornades Internacionals de Premsa Gratuïta'

Les III Jornades Internacionals de Premsa Gratuïta se celebraran a Barcelona el 19, 20, i 21 de novembre del 2008. Aquest any dedicaran una especial atenció a Internet com a aliat de la premsa escrita. Les jornades estan organitzades per l'Associació Catalana de Premsa Gratuïta amb l'adhesió de la UAB, entre d'altres universitats catalanes i diverses institucions.

■ Ajuts a la mobilitat

La convocatòria d'ajuts a la mobilitat internacional AGAUR pel proper curs ja s'ha obert. Els estudiants d'universitats o centres d'estudis superiors d'ensenyaments artístics catalans, que hagin obtingut una estada acadèmica de mobilitat a l'estranger poden presentar les seves sol·licituds fins el 13 de juny. L'ajut és de 200 euros mensuals per un període màxim de sis mesos.

■ Premi 'Giovanni Pontiero'

Antonio Sáez Delgado ha guanyat el premi atorgat per l'Institut Camões i la UAB a la millor traducció del portuguès l'espanyol. Sáez és doctor en Filologia Hispànica, nascut a Càceres i professor de Literatures Ibèriques a la Universitat Évora de Portugal. El 15 de maig es va fer el lliurament del premi on la fadista Névoa va fer un recital.

■ Debat sobre Bolonya

La Facultat de Ciències de la Comunicació ha acollit la segona jornada de debat sobre Bolonya. Aquesta edició, que s'ha celebrat en dues sessions, ha tingut com a objectiu debatre i posar en comú les experiències metodològiques aplicades a la docència i el seu resultat en el procés d'aprenentatge dels estudiants.

Viatge a la comunicació comarcal

El 30 de maig l'Aula Magna de la Facultat de Ciències de la Comunicació va acollir els 40 estudiants de Periodisme i el professorat que van participar en el curs d'Aproximació als Mitjans de Comunicació Comarcal de Catalunya i Andorra.

AGUSTI MAS

L'acte es va celebrar en motiu de la presentació dels diferents reportatges que van confeccionar els alumnes sobre el viatge que van fer el passat 18 de febrer durant sis dies per tota Catalunya. Aquests futurs periodistes van viatjar per Tortosa, Reus, Tarragona, Girona, Vic, Lleida, Seu d'Urgell i Andorra amb l'objectiu de conèixer diversos mitjans de comunicació. Durant el seu recorregut, els estudiants van interactuar amb professionals del gremi que probablement els acollirà en un futur i això els va servir per produir diversos reportatges televisius, radiofònics i escrits. Després de la postproducció, va ser en aquest acte on els companys i els professors del curs van poder veure el resultat obtingut.

El grup de televisió, encarregat d'enregistrar durant tota la setmana els actes, va presentar un reportatge informatiu final, en contrast amb la visió més lúdica del *making off* realitzat per l'alumne Juan Martínez, amb la col·laboració de Sofia Pinto. Tothom va poder escoltar el reportatge radiofònic, de vint minuts de durada, i les presentacions de la pàgina web i dels treballs fets pels diversos grups de premsa.

A l'esdeveniment, hi van acudir amics, familiars i antics alumnes de la primera volta a Catalunya ■

**Raquel Gómez
Helena Ledesma**

Els 'erasmus' de la UAB a Eivissa

Quasi 200 estudiants internacionals viatgen a Eivissa per celebrar la Tercera Trobada Anual d'ESN.

Gairebé 200 estudiants internacionals, que han vingut aquest curs a estudiar a l'Autònoma, van marxar el 13 de maig del port de Barcelona cap a l'illa d'Eivissa amb la intenció de reunir-se amb més de 1.400 estudiants d'arreu d'Espanya.

Vint anys després de la creació del Programa *Erasmus*, aquesta ha estat la Tercera Trobada Anual d'ESN (*Erasmus Student Network*) d'Espanya. L'organització del col·lectiu estudiantil

destaca la gran xifra de participants d'enguany respecte les passades edicions, i també la gran quantitat d'estudiants de la resta d'Espanya, que ja sumen més d'un miler.

En total, van conèixer durant cinc dies a l'illa blanca per intercanviar experiències i fer noves amistats, una altra manera de conèixer la forma de vida de la Mediterrània ■

Jennifer Pi

La UAB i el seu Consell Social s'impliquen en la B-30

L'Associació d'Amics UAB exerceix el rol de donar a conèixer i promoure l'animació interna del projecte de la B-30

Xavier Muñoz, president de l'Associació d'Amics, Lluís Ferrer, rector de la UAB, i Moisés Amorós, membre del Consell Social

El dia 17 de juny es fa una reunió sobre la situació de l'estudi encarregat per l'Associació d'Amics per informar les persones i entitats directament implicades en l'estudi

"L'ESTRUCTURA EMPRESARIAL D'INNOVACIÓ AL VOLTANT DE LA B-30"

sobre el teixit industrial i les possibilitats d'R+D dels vuit municipis de l'entorn de la B-30

Lloc i data de celebració: 17 de juny. Sala d'actes del Rectorat, UAB.
Assistència amb invitació expressa. Més informa

Associació d'Amics **UAB**

GUILLEM GRIERA

Autònoma H₂O: més enllà de la sequera

En els últims mesos, la manca d'aigua ha estat una de les principals preocupacions de tots els catalans. I és que els pantans, en el moment més crític, han assolit cotes de tan sols un 20% de la seva capacitat. Després de les pluges de maig, aquesta situació ha millorat, però la Generalitat no abaixa la guàrdia i manté les mesures restrictives.

Des de l'1 de febrer fins a mitjan març, quan el sistema Ter-Llobregat va entrar en situació d'excepcionalitat 2, als campus universitaris de Bellaterra i de Sabadell s'ha donat "prioritat a la gestió de l'aigua", segons la comissionada del Rector per la Política Ambiental de la UAB, Maria Rosa Rovira. En conseqüència, s'ha aturat el reg de zones verdes i esportives i l'ús d'aigua per la neteja de carrers, tal com obliga el decret de la sequera. De fet, des que es va aplicar, només s'han regat les noves plantacions amb aigua de pou, comprada a la Companyia d'Aigües de Sabadell.

A més, segons informa l'Oficina de Medi Ambient i la Direcció d'Arquitectura i Logística, a curt termini "se seguirà treballant en

la detecció de possibles fuites a la xarxa, en la implantació d'una jardineria més sostenible i en la instal·lació de sensors d'humitat per controlar millor el temps i la freqüència de reg". Mesures, totes elles, encarades a seguir reduint el consum d'aigua del campus, que el 2006 va ser de 204.342.000 litres i de 188.605.000 litres el 2007.

Però les mesures s'estenen a d'altres entitats, com el Servei d'Activitat Física (SAF), que des de fa mesos ha tancat l'*spa* i treballa per poder reutilitzar un 80% de l'aigua que es renova de les seves piscines a diari. Segons Anton Gomà, enginyer d'instal·lacions del SAF, s'està estudiant un sistema per tal de "depurar i transportar l'aigua des de la claveguera cap a l'*spa*".

L'Agenda 21 per a una Autònoma ecològica

L'Agenda Local 21 és un document firmat per les Nacions Unides que insta les autoritats locals a crear plans d'acció pel desenvolupament sostenible. L'Autònoma, seguint el programa, ha elaborat, des de l'any 1999, diversos plans de diagnòstic ambiental i d'acció i seguiment, que contenen les línies estratègiques per tenir cura del medi ambient. L'últim pla es va revisar el 2006 i conté les directrius pel període 2007-10.

ANNA FLORENSA

Independentment de l'escenari vigent de sequera, està previst que a finals de maig l'aigua pel reg provindrà de la pluja pluvial recollida al dipòsit de la coberta del Parc Mòbil i d'un dels pous de la UAB, concretament el que hi ha a l'actual seu de l'Institut d'Estudis Regionals i Metropolitans de Barcelona (IERMB), descobert l'any 1999.

Clausura de pous

Fins els anys 70 hi havia uns vint pous en els terrenys que ara ocupa la Universitat, però arran de l'edificació de les facultats es van clausurar. Actualment, segons explica l'Oficina de Medi Ambient, n'hi ha quatre de no clausurats. Es troben a la Facultat de Veterinària, a l'IERMB, al Departament d'Arqueologia i a Can Miró, seu de l'Escola de Postgrau de l'Autònoma.

A llarg termini, la Universitat es planteja, a més de la utilització de l'aigua pluvial en alguna altra zona, l'adquisició d'equips més

A finals de maig, l'aigua pel reg del campus provindrà d'un dels pous que s'ha recuperat.

eficients en l'ús de l'aigua en els laboratoris. També s'instal·laran mesures d'estalvi d'aigua a tots els edificis del campus, una iniciativa que va iniciar-se l'any 1996 amb els polsadors als rentamans i dos anys després amb la detecció de diverses fuites.

Als habitatges de la Vila Universitària també va iniciar fa uns anys la seva pròpia creuada contra el malbaratament d'energia i el consum d'aigua.

Maria Aragón, cap de Comunicació i Dinamització de la Vila Universitària, explica que "des del 2006 s'han aplicat mesures per disminuir el consum, com atomitzadors a les aixetes i cisternes de doble descàrrega". A més, "es controla el consum d'aigua a cada casa i, si se sobrepassen els límits, s'aconsella als arrendataris com dur un consum sostenible", afirma Aragón.

Però aquestes mesures, no han assolit del tot els seus objectius perquè el darrer període de gener-febrer del 2008 es van gastar

9.797.000 litres d'aigua, la xifra més elevada des del 2005.

Malgrat aquesta dada, la consciència social creix entre els vilatans i això es demostra amb campanyes com *10 mesos, 10 gestos*, una iniciativa dels propis residents en què s'expliquen maneres de ser més ecològics dins del complex.

No es pot abaixar la guàrdia

La UAB treballa per reduir el consum d'aigua i sensibilitzar la comunitat universitària contra el malbaratament. Conscients de la problemàtica, tant l'administració com els estudiants han decidit tancar l'aixeta, o com a mínim, ajustar-la. L'Oficina de Medi Ambient recalca: "Malgrat que les darreres pluges han fet augmentar el nivell dels pantans, encara estem en una situació de sequera i cal fer sempre un ús responsable de l'aigua" ■

**Martí Quintana
Adriana Ribas**

SILVIA GARCIA FARRENY I ANA BELÉN CALLADO GIL

Com arribar a l'Autònoma sense morir en l'intent

Els alumnes que vénen en cotxe són els que triguen menys temps a arribar al campus. Potser per això, la xifra d'estudiants que utilitza l'automòbil creix any rere any i, actualment, més d'un 40% ja utilitzen el cotxe.

L'oferta d'aparcament de cotxes a la UAB és de 6.690 places, de les quals el 31% són les que es troben als descampats del voltant de les facultats. Segons una enquesta realitzada per l'Institut d'Estudis Regionals i Metropolitans de Barcelona, els estudiants consideren que les places d'aparcament que hi ha disponibles actualment són insuficients. Davant d'aquesta

manca, la gent busca alternatives i no és estrany trobar cotxes aparcats damunt la vorera, a les illes de la caçada, etc.

Cada matí, a les zones centrals del campus i a l'àrea de Ciències Nord s'ocupen totes les places d'aparcament, de manera que fins les onze del matí prop del 20% dels estudiants que accedeixen a aquestes zones aparquen de forma indeguda. Per evitar l'aparcament a les voreres i les àrees verdes, hi ha instal·lat un servei de grua que retira els cotxes fins el Parc Mòbil de l'Autònoma. Per tant, heu de saber que si aparqueu en una zona no habilitada us arisqueu a pagar una multa.

Cada dia laboral, els aparcaments de la Universitat s'omplen al màxim de la seva capacitat.

“Si bé busques, trobaràs”

L'índex d'ocupació dels cotxes que arriben fins a la UAB diàriament és de 1,18 persones per trajecte. Els estudiants de primer cycle són els que més comparteixen cotxe.

“Si bé busques, trobaràs”, ja ho deia Plató fa uns quants centenars d'anys. Avui, ja no tenim excuses a l'hora de buscar perquè la xarxa ens brinda un gran ventall d'oportunitats i ofertes per compartir cotxes, com el web <http://www.compartir.org>, un espai impulsat pel Departament de Medi Ambient.

Aquests webs són cercadors automàtics que ajuden el na-

Les xifres d'automòbils

Els dies laborables entren i surten una mitjana de 47.499 vehicles pels cinc accessos de la UAB. La majoria dels desplaçaments amb destinació al campus arriben de la regió metropolitana de Barcelona.

vegant a trobar un vehicle per compartir recursos, estalviar i, alhora, col·laborar amb el respecte pel medi ambient. El seu funcionament és molt simple i permet realitzar una recerca eficaç i ràpida d'un cotxe per compartir. Per anar a la Universitat només cal introduir la ciutat d'origen i el campus universitari de destí. Posteriorment, apareixen els automòbils disponibles, l'edat i sexe del conductor, el percentatge del cotxe disponible i un enllaç per posar-se en contacte amb el propietari. Cada dia són més els estudiants que fan servir aquesta alternativa per fer front als problemes de comunicació, als retards dels trens i a la impossibilitat de trobar aparcament al campus de la Universitat.

La Marta, l'Olga i la Sílvia arriben cada matí a la Facultat

La manca d'espais per aparcar mou la gent a buscar alternatives.

de Ciències de la Comunicació en cotxe des de fa dos anys. El primer any de carrera venien en Renfe des de Sant Andreu Arenal. Ara, les tres coincideixen que el cotxe és més còmode perquè triguem molt menys temps a venir fins a la Universitat i els surt més barat.

Les tres estudiants paguen 27 euros al mes de gasolina cadascuna, mentre que la Renfe els costaria 57,60 euros. Als matins, que és quan hi ha més trànsit, triguem uns 30 minuts a arribar, mentre que al migdia la tornada només és de 10 minuts. La Renfe tardaria 19 minuts des de l'estació de la UAB fins a la de Sant Andreu Arenal però, tal com ens diuen les tres noies, s'ha de tenir en compte que per anar a l'estació es perd més temps i que després els trens passen cada mitja hora—quan passen puntuals.

Per tant, a la pràctica, des que acaben la classe fins que arriben a casa, passa pràcticament una hora si van en Renfe.

Les rebaixes d'ATM

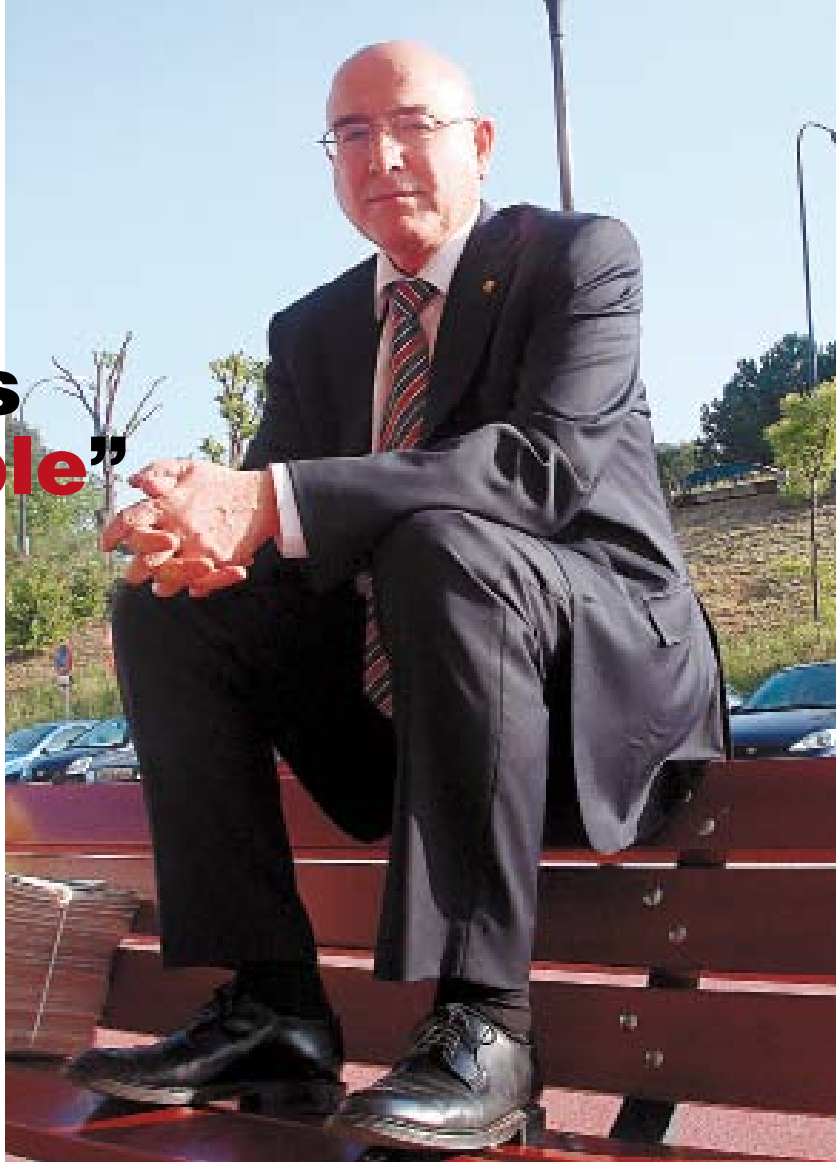
A finals del mes passat, l'Autònoma va aprovar el Pla de Mobilitat més important que s'ha fet fins ara, en el qual han treballat la Generalitat, l'Autoritat del Transport Metropolità i la UAB per tal de millorar l'accessibilitat al campus. Aquest nou pla vol potenciar el transport públic, abaratint-ne els preus i incrementant la rapidesa dels trajectes. Així mateix, un dels objectius principals del nou pla és augmentar l'ocupació dels cotxes que arriben cada dia a la Universitat ■

**Sílvia Garcia
Ana Belén Callado**

“El sistema tradicional d’universitats és insostenible”

Nascut a Rubí el 1955, Joan Manuel Tresserras ha dedicat la seva vida a la comunicació. Ha estat director del Departament de Periodisme de la UAB i membre del CAC, entre d’altres. En l’actualitat, ha abandonat temporalment el seu despatx a la UAB per dedicar-se a la Conselleria de Cultura i Mitjans de Comunicació.

Joan Manuel Tresserras,
Doctor en Ciències de la Comunicació
i Conseller de Cultura
i Mitjans de Comunicació

En què ha canviat la seva vida al passar de ser professor de la UAB a conseller de Cultura i Mitjans de Comunicació?

Substancialment, en el control del temps. Abans tenia control del meu temps i ara no en tinc cap. Jo tenia una vida que podia planificar entorn del calendari del curs i dels horaris de classes, però en aquests moments la realitat va per davant meu; em va portant d’un cantó a un altre, em puguen en un cotxe, em van donant carpetes, i això és una mica ofegador.

Com a professor i polític, què en pensa del procés de Bolonya?

Tinc la sensació que no tinc prou informació per analitzar-ho, però m’adono que el sistema tradicional d’universitats és insostenible, en el sentit que la universitat ha estat molt lluny d’aconseguir un bon nivell en paràmetres d’efi-

ciència. També és necessari un esforç dels estudiants per canviar les seves rutines d’estudi i de comportament o, si no, hi haurà molta gent que perdrà el tren de la revolució que està en marxa. No sé si aquest procés és la solució, però el que sí que puc dir és que la universitat que jo he conegut ha de canviar radicalment.

Després del que es va veure a la Fira de Frankfurt de l’any passat, creu que és la llengua el principal problema de la cultura catalana?

No, la llengua és el principal senyal d’identitat, no l’únic, però sí el que conté més experiència històrica de la cultura que ha creat la gent que hi està vinculada. A més, crec que aquesta llengua és una part molt important del tresor cultural de la comunitat, i la principal responsabilitat que nosaltres tenim és la preserva-

Tresserras assegut als bancs de la Facultat de Ciències de la Comunicació.

ció d’aquesta llengua com una llengua viva i útil. També hem d’entendre que aquest patrimoni cultural l’hem de renovar profundament amb la gent de tot el món que està arribant al nostre país. Aquesta és la clau per la continuïtat de la cultura catalana.

És aquesta la clau per construir un nacionalisme que no sigui essencialista i que representi tota la ciutadania catalana?

Sí, efectivament. Les cultures han de ser sòlides i han d’estar disposades a evolucionar. Una cultura que té por de canviar és una cultura insegura i conservadora, i en una situació de canvi global, el pitjor que li pot passar a algú és resistir-se a les noves realitats. Així, nosaltres hem de ser capaços de mantenir vincles de continuïtat i una certa personalitat cultural, però adaptant-nos permanentment al

GUILLEM GRIERA I NATÀLIA BORONAT

Una cultura per tothom

“Nosaltres tenim l’oportunitat històrica, a partir d’un llegat rebut pel qual moltes generacions es van deixar la pell, d’utilitzar aquesta plataforma singular i característica per afrontar el futur i desenvolupar la nostra cultura. Això, com que en aquests moments la gent que hi ha Catalunya és molt diferent, ho hem de fer conjuntament. És a dir, no val cap projecte per la cultura catalana que deixi fora a ningú. Al mateix temps, la cultura, igual que la identitat catalana, és un dret, no una obligació. Per ser un dret efectiu, hem d’estar en condicions de poder oferir, participar i transformar aquesta cultura a tothom”.

canvi. Un canvi que no hem de veure com el nostre enemic, sinó com el nostre aliat.

Vostè és el primer conseller de Cultura i Mitjans de Comunicació, una àrea que —en el seu moment— molts van anomenar la gran conselleria. Quina relació existeix entre aquests dos importants àmbits?

Fonamentalment, la relació que existeix entre les àrees de Cultura i Mitjans de Comunicació en l’etapa de la globalització i el món informacional és que la cultura també és una indústria, i com a tal, el mitjans de comunicació componen la plataforma bàsica perquè aquesta cultura arribi a la majoria de la població. Per tant, els continguts dels mitjans de comunicació són de caràcter cultural i tenen a veure amb la creativitat i el grau de diversitat que una cultura.

Ara que parla d’indústria cultural catalana, creu que la creació d’un espai audiovisual comú, com vostè vol, seria positiu per aquesta indústria?

Ho seria, però la indústria privada audiovisual podria reclamar la creació d’aquest espai amb més facilitat que el govern d’un dels territoris que el componen, i no ho fan. Si volem mantenir el nostre patrimoni i tenim el mercat fragmentat serem més petits i més febles. La nostra millor oportunitat a escala europea és, per raons econòmiques i per raons de cultura compartida, actuar coordinadament i intentar construir aquest mercat unificat. És una oportunitat rellevant per la indústria catalana, però encara ho és més per la valenciana i la balear. Les illes multipliquen el seu mercat per deu, els valencians el multipliquen per tres, mentre

■
“Depenem massa del sistema cultural espanyol perquè Madrid s’ha convertit en un nus cultural”

■
“Les cultures han de ser sòlides i han d’estar disposades a evolucionar”

■
“La globalització va configurant uns marcs multilingües i multiculturals”

que nosaltres, pràcticament, no arribem a doblar la nostra quota de mercat. En qualsevol cas, tothom hi guanya, i això no s’ha de veure com un projecte polític utòpic, sinó que és una qüestió pragmàtica. El mercat lingüístic català es un dels més grans que hi ha a Europa sense un mitjà audiovisual en llengua pròpia.

En un món globalitzat, es parla de manera insistent de l’existència d’un procés d’homogeneïtzació cultural. Quin és el futur de la cultura catalana?

Nosaltres tenim les mateixes oportunitats que altres cultures més grans amb estats molt febles i amb subordinades de grans cultures i grans llengües. El que

nosaltres hem d’entendre és que la globalització no crea una nova cultura global. En canvi, el que sí que fa la globalització és determinar quines condicions seran indispensables per la subsistència de les cultures locals. Així, la globalització va configurant uns marcs multilingües i multiculturals, en el quals la majoria de cultures que no han disposat d’imperis per la seva projecció fa que a la seva gent li convingui disposar del coneixement d’una o dues de les grans llengües globals, i estar al corrent del *star system* de les grans cultures metropolitanes globals. Al mateix temps, també cal tenir uns grans referents culturals locals pel manteniment d’una identitat pròpia.

Joan Manuel Tresserras va tornar a la UAB per realitzar l’entrevista.

No és massa utòpic pensar que la nova Llei de Reforma de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals de Catalunya aïllarà el control dels mitjans públics del poder polític?

La nova llei obre la possibilitat d’un procés de major democratització i de més independència professional, però no la garanteix. El que sí que garanteix és que el Govern no pugui intervenir directament en els nomenaments. Per tant, el que la llei fa és desgovernmentalitzar els mitjans públics. Ara, la llei diposita al Parlament, que és on hi ha la màxima expressió de la sobirania popular, els mecanismes per posar-la en marxa. De fet, a qui priva la potestat d’intervenir és al Govern. El que

■
“Barcelona té un paper de capitalitat, ja que no hi ha cap altra ciutat del territori que la pugui exercir”

■
“S’han de buscar mecanismes d’equilibri territorial amb la intenció que la resta de territori tingui un mínim d’equipaments”

■
“El món global es construeix en una xarxa, i aquesta té nusos”

vull que s’entengui és que la llei crea les condicions per aquesta cultura democràtica.

Vostè denuncia la centralització a Madrid d’empreses culturals espanyoles; no creu que passa el mateix a Barcelona amb la cultura catalana?

Sí. El món global es construeix en una xarxa, i aquesta té nusos. El pitjor que li pot passar a una cultura és no tenir-ne cap. Les cultures petites o mitjanes sense una capital important no compten globalment. Per tant, qualsevol cultura necessita tenir alguns centres perquè sinó no formes part del nusos principals de la xarxa global. Barcelona té un paper de capitalitat ja que no hi ha cap altra

El conseller Tresserras al seu despatx de la UAB i a l’entrada de la Facultat de Ciències de la Comunicació.

ciutat del territori que la pugui exercir. És evident que s’han de buscar mecanismes d’equilibri territorial amb la intenció que la resta de territori tingui un mínim d’equipaments per a l’accés al coneixement i la cultura. És a dir, hi ha cultura catalana perquè hi ha Barcelona. D’altra banda, la cultura de l’interior del país, de vegades, salva Barcelona.

Depenem massa de la cultura espanyola?

Nosaltres som un sistema cultural nacional, però al mateix temps som un subsistema d’altres sistemes més grans; d’un sistema espanyol, d’un sistema multilingüe europeu i d’alguns sistemes globals. En aquests moments,

depenem massa del sistema espanyol perquè Madrid s’ha convertit en un nus cultural molt potent de la xarxa. És la capital del vuitè Estat industrial més important del món i ha acumulat no només poder polític, sinó indústria, centres de decisió, poder financer, s’ha convertit en un centre rellevant de relacions internacionals i, per tant, és un focus de poder global rellevant. Aleshores, nosaltres depenem massa perquè hi ha hagut un procés de centralització lligat al poder financer i al poder polític. Per exemple, el 75% de la televisió que veiem són productes fets a Madrid ■

**Susana Tomàs
David García**

GUILLEM GRIERA

Sigues cuca i viu!

La festa de la Vila Universitària no marca cap final de temporada. Ben al contrari. És l'inici d'un estiu universitari calorós i complet a l'abast de tothom. El refrany diu que a l'estiu, tota cuca viu, i el campus de la UAB i la Vila Universitària fan honor a aquestes paraules populars i deixen obertes les seves portes durant els mesos de calor.

Quan tothom omple les maletes de llibres, carpetes, roba d'hivern i torna a casa, la Vila Universitària continua activa per oferir allotjament com una bona alternativa de vacances d'estiu amb múltiples ofertes.

A l'estiu, la Vila Universitària – amb més de 1.700 places – es converteix en un nucli d'acollida per grups d'esportistes, congressistes, participants als cursos d'estiu del campus, trobades juvenils i es-

*A la gespa,
al bar
o a la piscina.
Siguis
on siguis,
trobaràs què fer.*

plais, etc. Així mateix, l'Agència de Promoció d'Activitats i de Congressos (www.uabcampus.com), vinculada a la UAB, facilita tota mena de serveis pels grups interessats: des d'assessorament sobre l'organització d'actes, fins a orientació i coordinació dels diversos serveis integrats en els actes, passant per l'elaboració de pressupostos.

El campus batega amb tu

El ritme de l'Autònoma és, en ocasions, trepidant. De la mateixa manera que el cor no deixa de bategar, independentment que faci fred o calor, el campus tampoc deixa de funcionar. No obstant, el funcionament estival del campus no és un acte reflex, sinó el resultat d'una voluntat per crear una oferta i un calendari que agradi a tothom.

Però les activitats que s'ofereixen al calendari d'estiu també es poden realitzar durant el curs acadèmic. Tant l'Hotel Serhs Campus, la Vila Universitària, el SIM i el SAF com la UAB, continuen oberts al públic durant tot l'any amb un gran ventall d'ofertes: cursos de fotografia, llengües, conferències, actes culturals, congressos i un llarg etcètera per no avorrir-se. Una equilibrada combinació d'esport, cultura i lleure per mantenir a ratlla la calor i l'estrès. Així mateix, cal recordar que en molts dels cursos d'estiu que ofereix l'Autònoma, a més d'aprendre i passar l'estona, es poden convalidar crèdits de lliure elecció, ja que s'insereixen dins la xarxa Vives d'universitats (www.vives.org) ■

Sílvia Garcia i Farreny

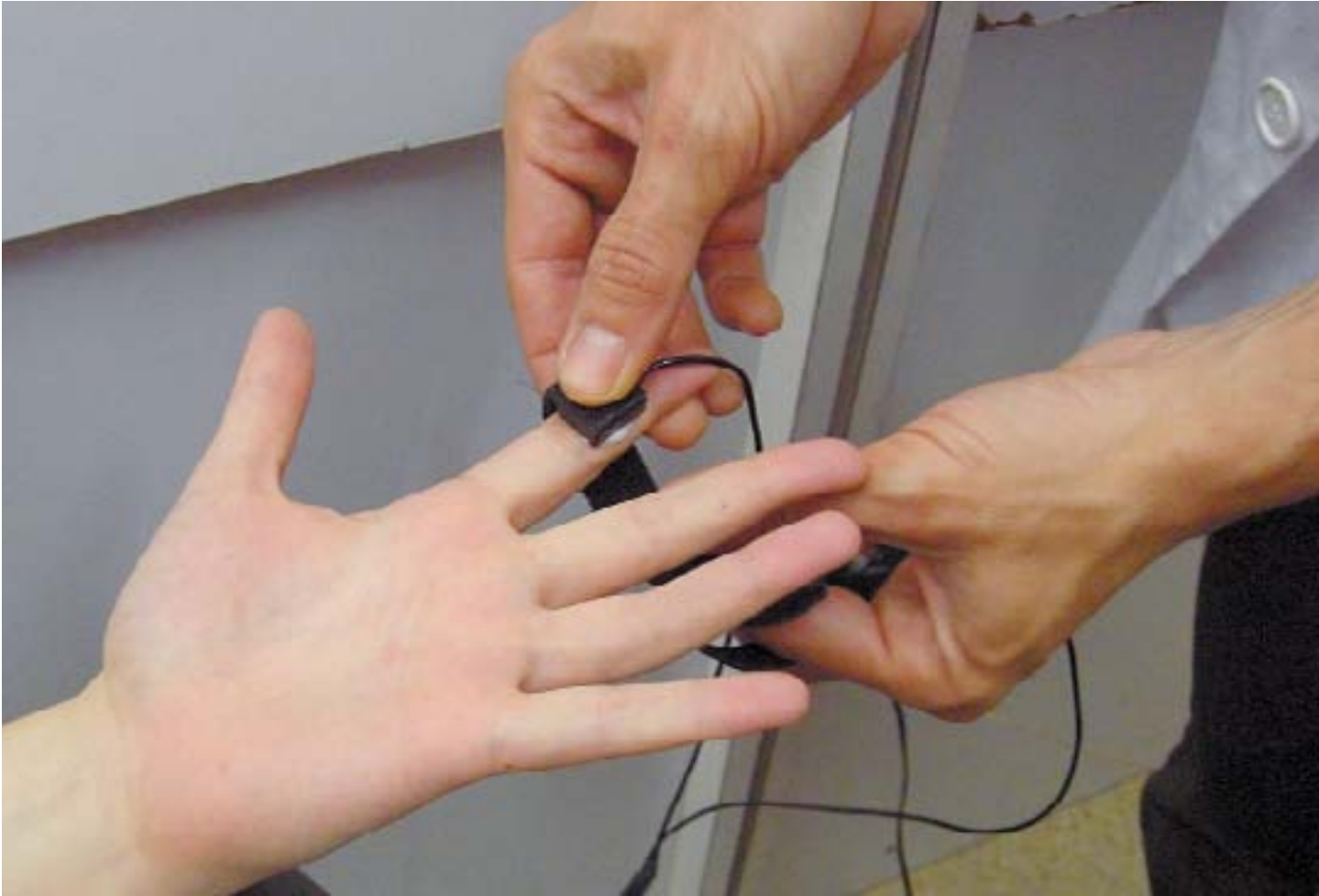

El Gat: la festa de la Vila Universitària

Malgrat que va ploure una mica, suspenent-se el concert d'Amnea, el Gat, és a dir, la festa de la Vila va ser tot un èxit. Com tots els anys, es va preparar una gimcana popular per a tothom que s'hi volgués apuntar. També s'hi van poder trobar menges de diversos països preparades pels estudiants Erasmus de la Vila, aquestes eren la solució més econòmica per a sopar aquell dia. Es podien menjar plats grecs,

italians, japonesos... de la mateixa manera que també es podien assaborir begudes de la terra (aigua de valència i pomades). Pel que fa a la música la gresca no va faltar. Els diversos grups van tocar tots els estils, des de la rumba fins al rock català, passant pel rap fins al *techno*. La gent estava realment molt animada i van gaudir de la festa fins a altes hores de la matinada.
Text i fotos: Miquel Reina i Sílvia Garcia

MARTÍ QUINTANA

Voluntaris mèdics: benefici compartit per la ciència

Cada any centenars d'universitaris participen en assajos clínics remunerats. Fer de rata de laboratori és considerat per alguns perillós o antiètic, mentre que per altres és una manera fàcil de fer diners i, a la vegada, contribuir al desenvolupament científic.

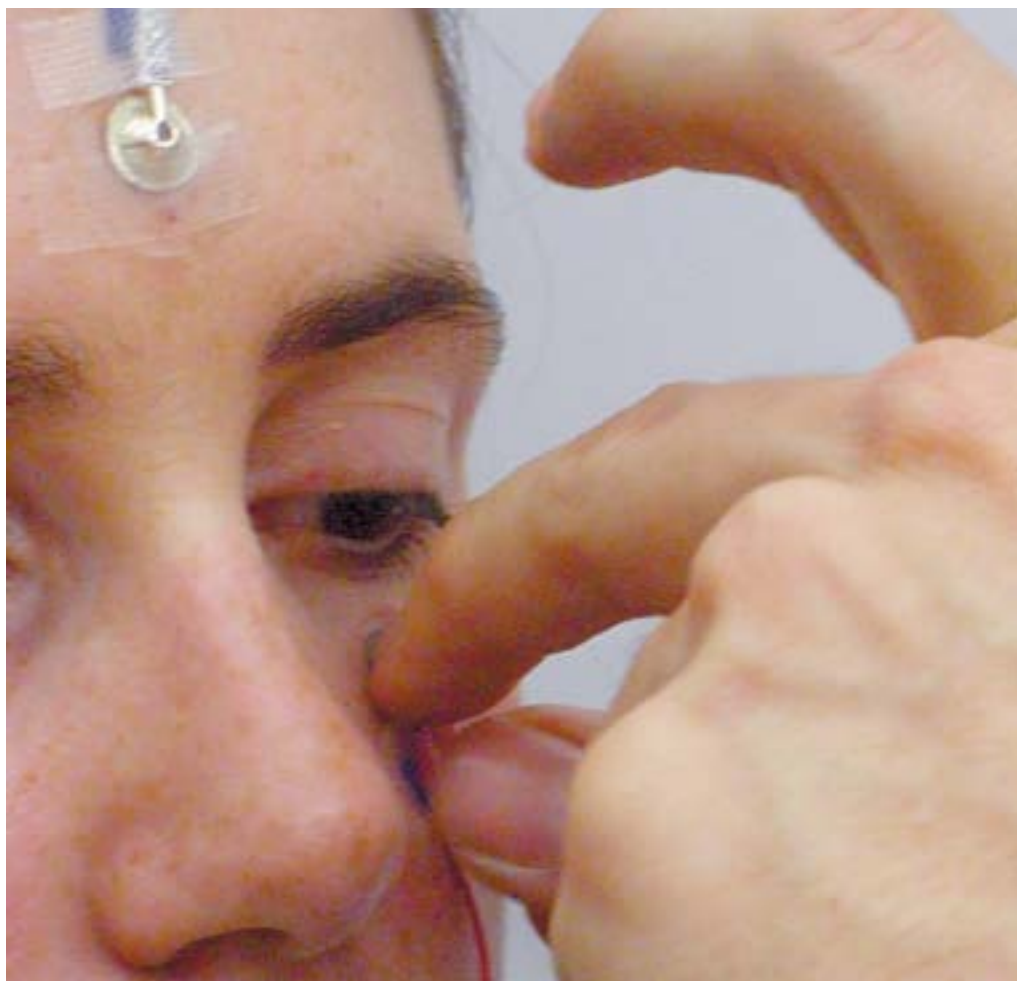
Els estudis en aquest camp són d'allò més variats: sobre fàrmacs, drogues, o comportaments i trastorns psicològics... tots amb la finalitat de fer avenços en el camp de la medicina i la psicologia.

Els detractors d'aquesta pràctica afirmen que pot ser insegura, però segons el doctor Magí Ferrer, responsable dels assajos clínics a l'Institut Municipal d'Investigació Mèdica (IMIM-Hospital del Mar), són necessaris perquè "després de la investigació amb animals i d'extrapolar-ne els resultats, s'ha d'estudiar amb humans, que són els autèntics destinataris dels estudis que realitzem a nivell mèdic".

L'investigador explica el procés que seguirà mentre prepara el voluntari.

La majoria de voluntaris són estudiants universitaris, ja que molts assajos es realitzen en els mateixos centres de docència. Segons explica el doctor Rafael Torrubia, responsable de la Unitat de Psicologia Mèdica de la UAB, ser estudiant no és condició *sine qua non* per a fer un d'aquests estudis, però "la proximitat és un factor clau i anima els estudiants a participar-hi". A més, el doctor Ferrer afegeix: "El boca-orella entre estudiants és el que més funciona".

Però, què impulsa els estudiants a ser voluntaris? Octavi de la Iglesia, estudiant de Biologia de la UAB, ho té molt clar: "La meua germana m'ho

Estudis dins el Campus

A finals d'any, 150 voluntaris hauran passat per la Unitat de Psicologia Mèdica, el grup de recerca de la UAB que investiga aspectes psicològics i psicopatològics de diverses patologies psíquiques, com l'ansietat. Segons el doctor Rafael Torrubia, responsable de la unitat, gairebé tots són estudiants de totes les facultats el campus. "Conèixer un àmbit que potser els és llunyà" i la curiositat és el que els empeny a participar, ja que la compensació econòmica, d'uns 15 euros, és en concepte de dietes.

va aconsellar perquè ella ja ho havia fet. A més, em van pagar molt bé, 550 euros dos caps de setmana, tot servit". I és que l'Octavi va provar un nou fàrmac hipertensor i es va estar dos caps de setmana als Laboratoris d'Anàlisi del doctor Echevarne. "Entrava el divendres a la tarda, sopava i me n'anava a dormir. El dissabte a les vuit del matí em van donar la pastilla i cada mitja hora m'extreien mostres de sang. Mentrestant, dormia, mirava la tele o jugava a cartes amb els altres voluntaris".

Diners, curiositat i control

La compensació econòmica que reben i la curiositat són, en definitiva, les principals motivacions dels joves a l'hora de participar en aquests estudis. Segons el doctor Manuel J. Barbanoj, responsable del Centre d'Investigació de Medicaments

de l'Hospital de Sant Pau, en els estudis que no tenen valor terapèutic pels participants i que per tant es realitzen amb voluntaris sans —anomenats de FASE I—, hi ha "una clara compensació econòmica per raó de la dedicació, del temps emprat, però no pel risc, que sempre és acotat".

Ètica i seguretat

De fet, tots els experiments clínics amb humans estan molt controlats, ja que han de rebre l'aprovació del Comitè Ètic d'Investigació Clínica, organisme format per persones independents que avaluen la conveniència de realitzar l'estudi. "Es fa un balanç entre els coneixements i la rellevància del que es derivarà de l'estudi respecte els riscos i la incomoditat que pot causar en el participant", afirma el doctor Barbanoj. Posteriorment la proposta d'estudi passa per l'Agèn-

En aquest experiment, els electrodes ajuden a medir els impulsos nerviosos.

cia Espanyola del Medicament, que és una entitat relacionada amb el Ministeri de Sanitat. En definitiva, doncs, "hi ha una regulació més enllà de l'hospital, per evitar que s'aprovi tot per fer investigacions", segons afirma el doctor Ferrer.

Malgrat tot, Barbanoj reconeix que "en alguns estudis la incertesa que hi ha és més gran que en altres". I explica: "Si es tracta del primer estudi d'un fàrmac en el ser humà, malgrat que avaluïs la informació prèvia amb animals, no deixa de ser la primera vegada que ho administres a un humà". De totes maneres, el doctor puntualitza: "Es comença amb dosis molt baixes i s'augmenten progressivament, sempre amb molt de control".

Aquesta sensació de seguretat la corrobora Víctor Torres, estudiant de Comunicació Audiovisual a Blanquerna i participant

■ **La majoria de participants són estudiants universitaris**

■ **La compensació econòmica i la curiositat són les principals motivacions**

■ **Una base de dades comuna a tots els centres catalans evita que els joves es professionalitzin**

GUILLEM GRIERA

en un estudi al centre de Can Ruti d'un medicament per a la tuberculosi. Víctor afirma: "Durant el temps que he fet l'estudi no he tingut cap tipus d'efecte secundari, potser una mica de diarrea i mal de panxa". I és que Víctor està provant aquest medicament des del novembre i, de funcionar, reduirà el temps de tractament de la tuberculosi de nou a dos mesos. La durada de l'estudi en què participa és d'onze mesos i ha d'assistir un cop al mes a les instal·lacions mèdiques. La compensació econòmica és de 1.500 euros.

Tant en Víctor com l'Octavi coincideixen que l'experiència ha estat molt positiva i que s'han sentit segurs i molt ben atesos pels investigadors. Tots dos, com tots els participants en assajos clínics,

Tots els equipaments passen controls per garantir la seguretat dels voluntaris.

van firmar el Consentiment Informat, un document que explica el procediment, finalitat, beneficis i riscos de la investigació. A més, també explicita la confidencialitat de les dades i la possibilitat d'abandonar l'estudi en qualsevol moment. Avui, tant l'Octavi com en Víctor repetirien l'experiència: la consideren una manera fàcil i ràpida de guanyar diners.

De totes maneres, el doctor Ferrer afirma que la compensació econòmica és "insuficient" per a poder fer de la participació en els estudis un *modus vivendi*. I per evitar la professionalització s'ha creat a Catalunya una iniciativa pionera a l'Estat espanyol: una base de dades de voluntaris que controla la freqüència de participació en assajos. Per tant, més enllà de la compensació

econòmica que rep el participant també es contribueix al desenvolupament de la medicina. "Amb humans les descobertes sempre són grans de sorra, però hem fet coses interessants, som dels primers del món que hem treballat amb la metabolització d'èxtasi en persones", afirma el doctor Ferrer. I a les veus crítiques amb aquests experiments, el doctor Barbanj els pregunta: "Què és més antiètic? Fer aquests estudis amb controls, metodologia i perspectiva o bé disposar a la farmàcia de petites bombes de rellotgeria ineficaces o fins i tot perjudicials perquè no s'han provat abans?" ■

**Martí Quintana
Victoria Chauvell
Adriana Ribas**

UAB IDIOMES: la teva universitat d'estiu

Aprendre llengües amb segell universitari

El Servei de Llengües de la UAB no atura l'activitat formativa al juliol, moment idoni per a moltes persones de la comunitat universitària o externes a la UAB per aprendre llengües.

L'oferta del Servei se centra en diversos idiomes (català, espanyol, francès, anglès, alemany, italià) i també, en el cas d'alguns cursos, a donar la seguretat als aprenents a l'hora de produir determinats discursos acadèmics i professionals (com elaborar un currículum, com superar una entrevista de feina, com redactar textos acadèmics, com preparar una ressenya d'una obra).

Els cursos d'UAB Idiomes s'ajusten als nivells de referència que estableix el Consell d'Europa.

Una part de l'oferta dels cursos d'UAB Idiomes-Servei de Llengües s'adreça a reforçar l'expressió oral en llengua anglesa, destresa imprescindible, actualment, en l'àmbit universitari i professional.

Els cursos d'idiomes del Servei de Llengües en oferta per a aquest estiu es plantejen com a presencials i els que s'orienten a la producció de discursos acadèmics i professionals s'ofereixen com a virtuals (amb unes poques sessions presencials de suport) i es basen en materials didàctics concebuts per un treball al campus virtual de la UAB. Aquesta alternativa s'ajusta a les necessitats de flexibilitat i d'idoneïtat en la gestió del temps que tenen molts alumnes.

Els cursos es desenvolupen al llarg del mes de juliol i tenen reconeixement com a crèdits de lliure elecció. Per informació es pot trucar al 93 581 13 25 i 93 581 29 28 o visitar l'apartat de formació del web del Servei de Llengües: <http://www.uab.cat/uab-idiomes/>

A l'actualitat ens comencem a conscienciar que les energies altament contaminants com el petroli tenen substituïts que poden donar els mateixos resultats i, a més, reduir l'impacte ambiental, cosa que beneficia el conjunt de la societat. Els biocombustibles són una de les solucions factibles i properes que trobem. Per això, cada cop més, s'aposta pel biodièsel, una alternativa més neta i segura que ja utilitzen els autobusos de la UAB.

GUILLEM GRIERA

Biocombustibles, alternativa de futur

Quanta gent coneix que un cotxe amb motor dièsel pot utilitzar indistintament un o l'altre combustible? Pocs conductors saben que es pot contaminar menys gràcies als biocombustibles i que el biodièsel pot barrejar-se amb gasoil procedent del petroli en diferents quantitats, per això l'Associació Catalana de Biodièsel (ACB) s'encarrega de dur a terme una tasca totalment necessària: informar i assessorar. El seu president, Manel Ebri, explica: "La benzina serà cada cop més un luxe, la solució al petroli passa per l'ajut de moltes energies renovables i d'una desacceleració del consum".

Tots hauríem de prendre part en aquest tema, pensar en l'ús de les energies renovables i estalviar-ne d'altres que contaminen

més. Manel Ebri té una opinió molt ferma al respecte: "L'energia més renovable és aquella que no es consumeix. Si tots fem petits canvis es desenvoluparà un risc menor de canvi climàtic".

El president de l'ACB assevera que els biocombustibles són una de les solucions al problema actual de les energies. "L'única cosa que pot substituir el petroli és el desenvolupament de les energies renovables, no només els biocombustibles", explica.

Sabem què és el biodièsel?

Sovint el mot *biodièsel* apareix als mitjans de comunicació relacionat amb el fre del canvi climàtic i amb el respecte per l'ecosistema, però de ben segur que la majoria de la població no s'ha assabentat encara del que en

La major part d'autobusos de la UAB funcionen amb biodièsel.

comporta l'ús. El biodièsel és un biocombustible sintètic, ecològic i biodegradable obtingut a partir de matèries primeres renovables com els greixos vegetals i animals. Té unes característiques similars a les del gasoil, que el fan apte per ser emprat en motors dièsel. La principal millora que suposa és la reducció de l'efecte hivernacle, ja que no aboca CO₂ nou a l'atmosfera, de manera que les emissions de diòxid de carboni es redueixen al voltant d'un 80%. A més, és una energia que contribueix a reduir la pluja àcida i les emissions de partícules fins un 65%. Pels automòbils, el biodièsel també suposa millores mecàniques, perquè té una lubricitat més alta que el gasoil, allarga la vida del motor pel seu poder dissolvent i redueix el soroll del

EL BIODIESEL EN EL MERCADO CATALÁN Y ESPAÑOL

ASSOCIACIÓ CATALANA DE BIODIÈSEL

■ **L'energia més renovable que hi ha és aquella que no es consumeix, el que s'ha de fer és no consumir tanta energia**

■ **La benzina serà cada cop més un luxe, la solució al petroli passa per l'ajut de moltes energies renovables**

Els autobusos viatgen amb biodièsel

La UAB és pionera en l'ús del biodièsel, ja que tots els seus vehicles es mouen amb aquest combustible des del 2002. Els conductors ja noten el canvi, Francisco Bringueret, treballador de l'empresa que dóna servei als transports de Renfe afirma que els vehicles amb més de deu anys aconsegueixen funcionar com un de nou i emeten menys soroll. D'altra banda, aquest conductor explica: "Hi ha molt pocs autobusos així a Catalunya. Aquests transports consumeixen una mitjana de 90 litres de biocombustible durant una jornada".

motor. "El biodièsel és el millor avantatge mediambiental, estem donant valor a un residu altament contaminant com és l'oli: amb el biodièsel es torna a posar en la cadena de valor convertint-lo en un combustible", explica el president de l'associació.

Un llarg camí

A Espanya només hi ha 500 benzineres amb biocombustible, més de la meitat a Catalunya. A més, el Reial Decret 61/2006 permet barrejar fins al 5% de biodièsel amb carburant i vendre-ho com gasoil sense que el comprador ho sàpiga. Un percentatge que, segons Manel Ebri, "és molt poc, el Govern hauria d'aixecar aquest llindar i a pujar-lo al 10% perquè, si no, serà molt difícil arribar a les xifres que marca la UE". Les institucions públiques, també podrien dur a terme altres

El president de l'Associació Catalana del Biodièsel en una de les conferències impartides recentment.

iniciatives en aquest sentit, com obligar els transports públics a emprar biodièsel o investigar per buscar alternatives lloables.

Hi ha veus que critiquen els biocombustibles perquè també fan ús de cereals. "El fet que pugui el preu dels cereals no és culpa del biocombustible, sinó de l'especulació. Els biocombustibles ben gestionats són una gran oportunitat", assegura el president de l'ACB.

Sigui com sigui, el biodièsel és una opció que pot donar un respir a la natura, per nosaltres mateixos i per les generacions futures que, si segueixen abusant dels recursos naturals com ho estem fent fins ara, es trobaran amb un planeta devastat, i llavors no hi haurà volta enrere ■

**Raquel Gómez
Helena Ledesma**

Els gats i els universitaris comparteixen el campus

És comú creuar-se amb gats a la UAB i que s'acostin a tothom demanant una carícia. Blancs, rossos, negres, grans o petits, al campus han trobat un hàbitat que els ha acollit gràcies a un gran nombre d'alumnes que tenen cura d'ells. Hi ha colònies repartides per diverses zones, de les quals se n'encarreguen residents de la Vila i estudiants de la Facultat de Ciències.

GATMOIX

Des de l'any 2005, un grup d'estudiants de Veterinària, Anaïs Bauzà, Anna Bertó, Mariona Salvadó i Cèlia Batlle van començar a fer-se càrrec dels gats de la Vila. Tanmateix, totes afirmen: "L'element principal són els vilatans, que també s'encarreguen de les colònies i ens informen de qualsevol novetat". El motiu que les va impulsar a atendre'ls va ser controlar la natalitat. Com que la Universitat és un espai amb força vegetació, els gats hi han estat gairebé sempre presents. La directora de l'hospital, Berta Juanola, comenta que el seguiment que se'n fa consisteix a caçar-los per portar-los a esterilitzar a l'Hospital Clínic Veterinari. "No els vacunem perquè, si no, ho hauríem de fer regularment.

Aquests són salvatges, la primera vegada pots agafar-los, però la segona ja no els enganyes. Si els vacunem una vegada, hauríem de seguir un protocol i en aquest cas no val la pena". Quan els gats estan malalts, els porten a l'hospital, on passen una anàlisi i un test per detectar si pateixen leucèmia o immunodeficiència. Si els resultats surten positius, els sacrifiquen. Segons afirma Juanola: "Aquestes malalties poden tenir-les durant molts anys i viure bé si són a una casa, ja que no es transmeten a l'ésser humà. El problema ve si viuen tots en comunitat, perquè poden contagiar-se".

En cas de no rebre l'atenció dels estudiants, a la Universitat hi hauria un problema de sobrepoblació, per això els esterilitzen

Els gats de la Vila passegen lliurement pel campus.

i els fan una marca a l'orella. Anaïs Bauzà també assegura que a la UAB sempre hi haurà a qui agradin els gats, "per nosaltres és quasi un instint de protecció i per això mai desapareixeran".

Un problema social

Segons els cuidadors, el problema de la Vila és que durant el curs hi ha molta gent, però quan arriba l'estiu gairebé tothom se'n va i els gats ho pateixen. "Quan tornem al setembre molts han desaparegut perquè a l'estiu disposen de menys menjar. De tota manera, a la zona de la Vila, en aquesta època, els gats sobreviuen millor perquè hi ha els bars oberts, mentre que a la resta del campus, al estar tancats, se'n ressenteixen més", afirma Cèlia Batlle.

■
Quan els gats estan malalts passen una anàlisi per detectar si tenen leucèmia o immunodeficiència

■
“És totalment beneficiós, si no hi hagués gats, hi hauria rates, ratolins i tota mena d’insectes”

els gats. Hem rebut protestes perquè de vegades els gats entren als pisos i és comprensible que no a tothom li agradi”, comenta Anaïs Bauzà. Encara que molts estudiants decideixen alimentar-los. A l'hora de decidir-se per la conveniència que hi hagi gats a la Universitat Autònoma, ambdós grups discrepen. La directora de l'HCV afirma: “No veig positiu que hi hagi gats, però és una realitat, si hi són, que hi estiguin bé; controlats i esterilitzats per evitar que es reproduïxin”. En canvi, el grup d'estudiants de Veterinària diu: “És totalment beneficiós, si no hi hagués gats, hi hauria rates, ratolins i tota mena d'insectes. És bo, sempre en un equilibri”.

Queda demostrat que a una gran majoria dels alumnes no els molesta que hi hagi animals a la Universitat si, a més, estan tan cuidats com és el cas d'aquests. Tant és així que la majoria de gats tenen nom i, fins i tot, cognom, prova de l'estima que se'ls té a gairebé tot arreu ■

**Raquel Gómez
 Helena Ledesma**

Possibilitat d'adopció

Fa anys, el sistema d'adopció de gats a l'Autònoma depenia d'una persona que s'encarregava d'enviar correus electrònics a gent per trobar-li una casa a l'animal. “Com que els gats sempre són al mateix lloc, si alguna persona s'interessa per algun, ja sap on el podrà trobar”, explica Berta Juanola. “Intentem que, si la gent ens coneix, ens digui alguna cosa per tenir constància de què ha passat amb aquell gat. En principi, no hi ha cap problema per adoptar-los. Si el gat vol que l'adoptin ja ho demostra, n'hi ha que són molt afectuosos i acudeixen sols a la gent, però d'altres són molt esquerps i ni tan sols es deixen capturar. El que vol casa, ho demostra”, afirma Cèlia Batlle.

Tot plegat és una situació sovint derivada de l'abandó. “És un problema social, la gent vol tenir animals però se'n cansa i els abandona. Els gats no en tenen la culpa, ells van on hi ha menjar i es busquen la vida”, comenta la directora de l'HCV.

Una convivència tranquil·la

Els gats de l'Autònoma són sempre pels mateixos llocs: “Fins ara hi havia quatre colònies molt ben identificades. Aquest estiu es van fer obres al jardí de la Vila i se n'han mogut molts per dins”, comenta Batlle.

Els alumnes que conviuen amb els gats dia a dia no es mostren molestos per la seva presència, fins i tot, els resulta agradable. “Hi ha gent que es queixa d'altres que els encanten

A l'esquerra, gàbia per cacçar els gats. A la dreta i sota a l'esquerra, gats en recuperació a la clínica veterinària. A sota, la directora de l'Hospital Clínic Veterinari, Berta Juanola.

RAÚL CASADO

25 anys de bones vibracions

Un quart de segle ha passat des que el Cor de l'Autònoma es va crear. Han estat 25 anys de notes i melodies i, sobretot, d'il·lusió. Poire Vallvé, actual director del cor, destaca que dins el marc de les universitats catalanes és un fet remarcable, ja que "resulta ser un dels cors més antics".

Per celebrar el vint-i-cinquè aniversari, el Cor ha preparat un concert memorable i amb un alt contingut emotiu en què també hi han pres part antics cantaires de totes les èpoques. D'una banda, el *Glòria* de Vivaldi és l'obra que ha unit aquelles veus que van formar el cor en diferents anys. "Estem preparant el concert amb tota la il·lusió", afirmava Vallvé dies abans del concert. De l'altra, la *Cantata cromàtica* es presenta com a una obra creada per l'ocasió en la qual, a més del cor, s'hi sumen l'Orquestra i el Combo. Xavier Maristany ha compost la música i Anna Aguilar-Amat ha escrit la poesia. Tot per gaudir d'un espectacle únic de llum, color, veus i sons que es va fer a l'ETC de la UAB i al Teatre-Ateneu de Cerdanyola.

El Cor de la UAB en una sessió fotogràfica per commemorar el quart de segle d'existència..

El que va començar com la unió d'uns quants estudiants i professors de la Facultat de Medicina de l'Autònoma a l'Hospital de Sant Pau, amb la iniciativa de Baltasar Plans, ha arribat a ser un cor jove format majoritàriament per estudiants i amb seu al campus de Bellaterra. La batuta, l'han presa directors com Joan Bofill, Enric Ribó, Joan Giral o Joaquim Miranda i, a l'actualitat, Poire Vallvé.

Integrar activitats musicals

Una de les principals iniciatives de Vallvé ha estat integrar el Cor amb la resta d'activitats musicals de l'Aula de Música de la Universitat: l'Orquestra de la UAB i el Combo de la UAB. D'aquesta manera, s'aconsegueixen activitats musicals més completes.

MARIÁN BARQUERO

RAÚL CASADO

El Cor al cor

Tot i que a l'actualitat el fet de cantar al Cor dóna dret a reconeixement de crèdits de lliure elecció, hi ha molta gent que hi segueix per plaer i amor a la música. Així és com va iniciar-se fa 25 anys el Cor, com una afició creada pels alumnes de Medicina. De fet, molts dels que van començar han seguit cantant a altres cors, a l'Orfeó Català, o es dediquen a la música. El cas del Xavier i la Gretel n'és un exemple. Van començar com a cantaires de la coral els anys 1982 i 1983, respectivament. Aquesta passió els va fer coincidir al Cor de l'Autònoma, on es van conèixer. Ara tornen a cantar al concert commemoratiu però, ara, com a matrimoni.

Avui dia, el Cor està format per estudiants de diverses carreres, però predominen els d'Educació Musical i són majoria femenina. Això té una part positiva, ja que segons explica Vallvé, "cal destacar l'energia de la gent jove que ve amb molta vitalitat". Però, tot i així, de vegades es fa complicat compaginar la carrera amb els assajos. A l'actualitat, són 35 les persones que integren el Cor, però durant tot aquest temps han passat per la formació musical prop de 300 estudiants.

Cantants amb experiència

Solen assistir-hi joves que ja han cantat en cors anteriorment, però per assegurar-se de la seva qualitat vocal, Poire Vallvé els fa unes proves d'entrada per comprovar la tècnica vocal i l'afinació. Una vegada a dins, el director s'encarrega de "potenciar les capacitats personals" dels estudiants perme-

A dalt, alumnes i antics cantaires assajant el Glòria. A baix, el Cor de la UAB a la plaça Cívica.

tent-los expressar-se en llibertat. Per exemple, alguns alumnes a qui agrada compondre porten la seva obra i la revisen junts, també els permet dirigir quan hi ha persones capacitades per fer-ho.

Les músiques s'escullen pensant en la varietat d'estils. Aquest any han començat amb espirituals negres, més endavant han passat a un tema clàssic i, finalment, s'ha deixat un espai per la música contemporània.

Poca cultura musical

Pel Cor han passat gran varietat d'alumnes, molts d'ells d'*Erasmus* o de mobilitat. Vallvé destaca que, en general, la cultura musical universitària a Catalunya està "molts anys enrere d'altres països europeus, tot i que estem avançant" i apunta que "molta gent no sap que tenim un cor aquí". Aquesta situació ve donada pel dèficit d'educació

musical de les escoles, ja que normalment la música es fa com a activitat extraescolar i no s'integra dins dels programes educatius. Alguns alumnes recorden com estudiants d'*Erasmus* se sorprenien quan els deien que l'únic instrument que havien tocat a l'escola era la flauta.

A part dels assajos setmanals, el Cor realitza un seguit de concerts, que són principalment a l'Autònoma. També participen al *Cicle de Cors Universitaris* (fan un programa comú i un concert de cloenda). A més, ofereixen *gaudeamus* per ocasions especials, com finals de carrera, *honoris causa*, entre d'altres. Tot un seguit d'activitats per mantenir-se vitals i, així, aconseguir complir un quart de segle més ■

**Sílvia Plana
Marián Barquero**

LUCHINO SIVORI, JORGE MILLARUELO I SUSANA TOMÁS

Programari **lliure**: el 'software' vol trencar les seves cadenes

L'Any de la Computació a l'Autònoma, que va portar a Bellaterra personatges rellevants del món de la informàtica com Richard Stallman, ha obert un debat que ja era present a l'àmbit públic: l'ús del programari lliure en detriment del programari privatiu a la Universitat.

Per molts, el programari només representa un concepte purament tècnic. Tot i això, el col·lectiu GNUAB, defensor del programari no privatiu, va organitzar una sèrie de xerrades i conferències dins de l'Any de la Computació on es van discutir, entre d'altres coses, les implicacions ètiques i polítiques del programari lliure.

El programari privatiu a què estem acostumats, com el sistema operatiu Windows, no permet veure ni canviar el programa, obligant a utilitzar-lo servint dins d'uns paràmetres establerts. Això és perquè el codi font, la informació sobre com s'ha construït el programa, no és de domini públic. A més, si es vol obrir un document que s'ha creat

Dos exemples de sistemes operatius que pots trobar en alguns punts de l'Autònoma.

amb un programa propietari, només es ho podrà fer, legalment, amb un programari autoritzat pel propietari de la patent. Per tant, en necessitarà el permís per llegir els nostres treballs. Tot al contrari, el programari lliure es pot adquirir a baix cost o gratuïtament, copiar, distribuir, modificar i, fins i tot, vendre'l. Aquestes són les quatre regles fonamentals del programari lliure segons el mateix Richard Stallman, i que, a més, proporcionen la llibertat d'utilitzar el programa amb qualsevol objectiu.

Programació lliure i educació

Les diferents facultats divergeixen en l'ús de les noves tecnologies per raons econòmiques i ideològiques. "La utilització

1▼

2▼

3▼

4▼

5▼

6▼

7▼

8▼

9▼

Més informació a la xarxa

- 1 ▶ <http://www.softcatala.org>
- 2 ▶ <http://www.ubuntu.cat>
- 3 ▶ <http://www.softwarelibre.net>
- 4 ▶ <http://www.gnu.org/home.ca.html>
- 5 ▶ <http://www.lafarga.cat>
- 6 ▶ <http://www.swlibre.uji.es>
- 7 ▶ http://www.culturallibre.cat/musica_lliure.php
- 8 ▶ <http://www.cdlibre.org>
- 9 ▶ http://www10.gencat.cat/dursi/ca/si/sc_programari_lliure.htm

Stallman i el copyleft

Richard Matthew Stallman és el creador del sistema operatiu GNU, el principal activista del moviment pel programari lliure i inventor del *copyleft*. El *copyleft* sosté que qualsevol persona que redistribueixi el programari, amb o sense modificacions, ha de transmetre també la llibertat per tornar a copiar i modificar el programa.

desigual entre facultats també s'atribueix al tipus d'ensenyament: professors que expliquen i estudiants que només escolten. Això ha de canviar. El programari lliure hi pot ajudar, per exemple, amb un bloc o un treball *wiki* entre estudiants i professors", explica Carles Dorado, professor de Pedagogia Aplicada.

Programari lliure i UAB

El director de l'Oficina Autònoma Interactiva Docent i delegat del Rector pel Campus Virtual i l'e-Administració, Remo Suppi, ens va explicar que a la Universitat hi ha diferents exemples d'utilització de programació lliure, com el navegador Firefox o el client de correu Thunderbird, que, per una seguretat major respecte

a les opcions del programari privat, s'han difós àmpliament per tota la comunitat.

També en aplicacions institucionals com el Campus Virtual. Lorenzo Rodriguez, director de Tecnologies de la Informació i la Comunicació, opina que els centres educatius, atenent a la seva vessant formativa, han d'intentar utilitzar i formar en aquelles eines i solucions que posteriorment els alumnes o els usuaris en general es trobaran al mercat. Hi ha estàndards *de facto* basats en programari lliure i d'altres basats en programari privat. Des d'aquesta vessant formativa, com més eines es coneguin i es puguin utilitzar posteriorment de manera competent, millor. per a la formació dels estudiants.

■
La Universitat en cap cas ha rebutjat una bona solució només pel fet de ser lliure

■
Algú que no miri la televisió ni utilitzi Internet és fora de context

El plantejament de l'Autònoma

“El que és l'important no és plantejar la tria d'una solució en funció de si és lliure o de propietat, sinó en funció de si és una bona opció o no. El que no fa i no ha de fer la Universitat en cap cas és rebutjar una bona solució només pel fet de ser lliure o propietària, sinó intentar triar sempre el millor”, afirma Lorenzo Rodríguez.

Dorado ens va explicar l'exemple de la Universitat d'Extremadura: “Allí es va optar pel programari lliure en lloc del privatiu, i amb els diners que s'hi haurien gastat van comprar més ordinadors. Avui dia, tenen dos ordinadors per estudiant”.

Juli Quirón, membre del grup GNUAB, va més enllà: “El programari privatiu obliga a pagar unes quotes o permisos, a banda d'acceptar les condicions d'ús que marquen les empreses”. En aques-

ta línia, continua: “No pensem que aquestes despeses s'hagin de cobrir amb diners públics, ja que hi ha alternatives dins del programari lliure”.

Remo Suppi sosté que és important que la comunitat universitària tingui les eines i la formació adequada per utilitzar-les en el seu treball diari. “Aviat disparem a la Universitat de blocs i *wikis* institucionals per la comunitat basats en servidors de programari lliure. Hi ha apostes de futur sobre gestors de continguts i xarxes web socials”, afirma Suppi.

El llibre o l'ordinador?

Segons l'últim informe del *Programme for International Student Assessment*, Espanya es troba entre els darrers països de l'OCDE a nivell de lectura entre els seus adolescents. Per aquesta raó, molts mitjans de comunicació van començar a

A dalt, una aula d'informàtica de l'Escola Tècnica Superior d'Enginyers.

A baix, Richard Stallman.

culpar Internet i la televisió com a causes d'aquestes carències. Des de la Facultat de Pedagogia l'opinió és molt diferent. Les noves pedagogies demostren que l'ensenyament pot fer-se de diverses formes, com ara a través d'una lectura d'una pàgina web o de la recepció d'imatges en un vídeo fet amb *Flash*.

Dorado afirma: “Avui en dia, l'audiovisual és el llenguatge més utilitzat, algú que no miri la televisió ni utilitzi Internet és fora de context”. Els hipertexts, els blocs personals, els dispositius multimèdia, les pissarres digitals: tots són elements que treballen els continguts i procuren que la interactivitat es desenvolupi, fent que el llibre es complementi amb més eines i millors usos ■

**Luchino Sívori
Jorge Millaruelo
Susana Tomàs**

■
Lidia Guevara
Cantant i estudiant de
Periodisme a la UAB

MÓNICA BALBOA

Periodisme i música

Als seus 25 anys, Lidia Guevara compagina els estudis de Periodisme amb la música. Forma part del grup Banghra com a cantant principal i aquest estiu van aconseguir la seva primera gran fita: el Disc de Platí, amb 80.000 còpies venudes. “El tinc emmarcat a la meua habitació i quan tingui fills els diré que simbolitza un llarg camí d’emocions i de lluita constant”.

El disc està inspirat en la dansa del ventre, és per això que la Lidia la va començar a practicar arran de la proposta d’aquest projecte. “Vaig haver de posar-me les piles, aprendre totes les coreografies i perfeccionar molt la tècnica”. Practica esport i pensa que és indispensable tenir una forma física adequada per poder ballar i cantar alhora.

Explica que la fama no l’ha canviat, però li agrada que la gent reconegui el seu treball. “Em sorprèn quan em criden pel meu nom o em fan regals. A vegades, rebo cartes o em truquen fans per telèfon. Això fa que

compensi el meu esforç i em fa il·lusió que la gent m’admiri per la meua feina”.

Música i Universitat

Els últims vuit anys de la seva vida els ha dedicat principalment a la música. Ha estudiat solfeig, guitarra i piano. També li agrada compondre cançons i, de fet, acostuma a fer-ho per altres artistes. Ha estat a diversos grups de rock i ha hagut de fer nombroses col·laboracions, amb les quals no se sent identificada, per tal d’intentar aprendre i poder dedicar-se a allò que li agrada. “He cantat des de *Pitufos Maquineros*, que em fa molta gràcia sempre que ho recordo, fins a *Batuka Junior*, però de tot se n’aprèn i s’adquireix experiència”. Pensa que s’ha d’adaptar a les oportunitats que van sorgint i vol continuar formant-se.

Ara, Banghra prepara el seu segon disc i està molt il·lusionada amb el projecte, però el seu veritable somni és aconseguir enregistrar un disc de rock en solitari. “Realment, Banghra no és

Després de l’èxit amb Banghra, el seu somni és treure un disc de rock en solitari.

la meua veritable meta, ho faig per aprendre i per fer-me conèixer”. De fet, ara està preparant la seva primera maqueta. Sap que no serà fàcil i que haurà de lluitar molt per aconseguir fer-se un lloc al món de la música perquè “la indústria està molt malament”.

La Lidia compagina la feina amb els estudis de Periodisme. “Penso que tot el que es comença s’ha d’acabar, mai saps com pot anar la música. Espero que no sigui així, però pot tenir una data de caducitat. Si passés, m’agradaria dedicar-me a compondre, o bé a compagnar la feina als mitjans amb la música”.

Encara que li costa molt d’esforç i feina, està mirant d’acabar aquest any la carrera per dedicar-se plenament a la música. “Em falten hores al dia. Els matins, els passo a l’estudi gravant i component; a les tardes, vaig a la Facultat i, a la nit, faig els deures”. El seu lema: “Voler és poder” ■

Mónica Balboa

Postgrau UAB 08/09

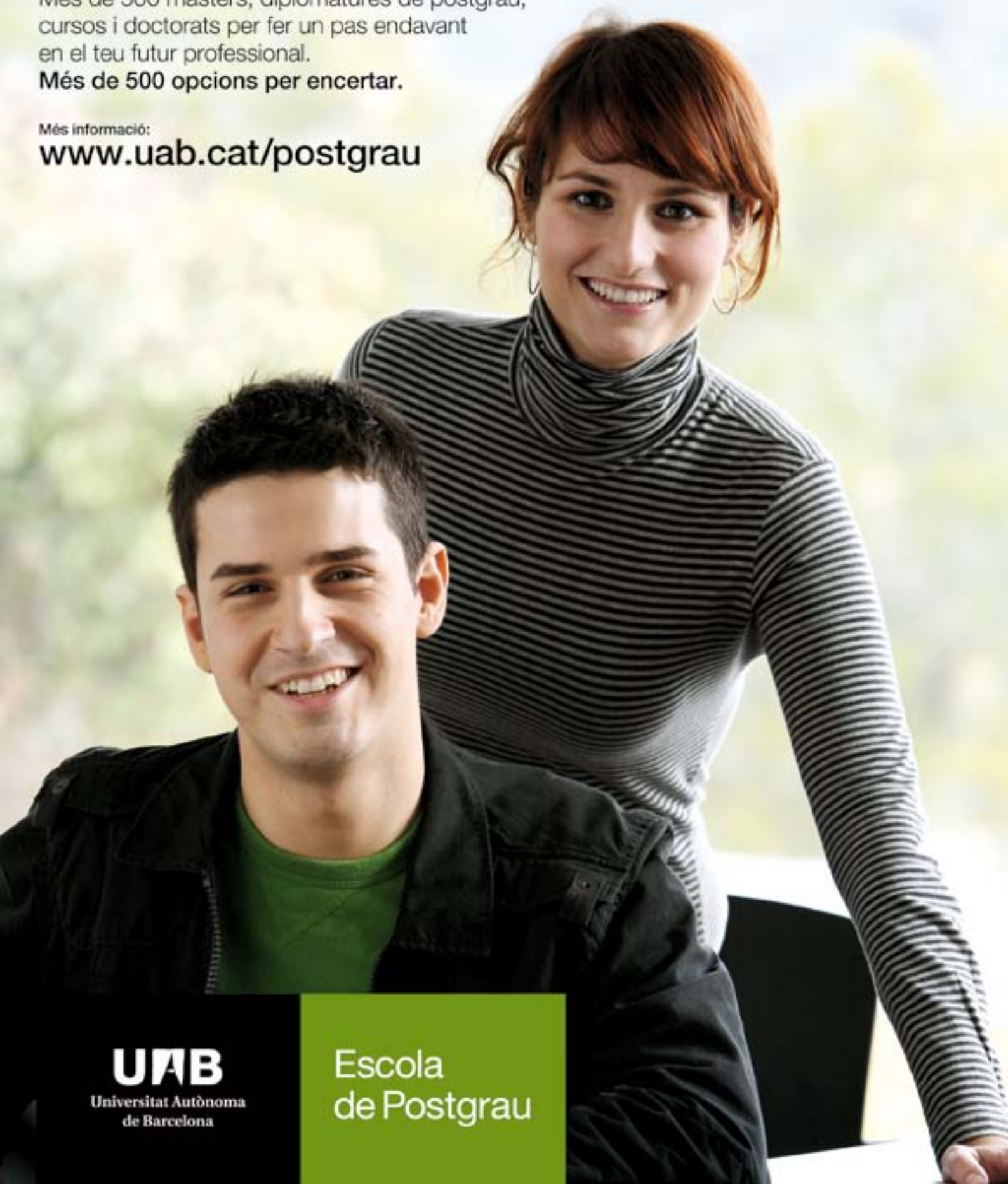
l'encertaràs

Més de 500 màsters, diplomatures de postgrau, cursos i doctorats per fer un pas endavant en el teu futur professional.

Més de 500 opcions per encertar.

Més informació:

www.uab.cat/postgrau

UAB

Universitat Autònoma
de Barcelona

Escola
de Postgrau